

Obec Úněšov

**Vyhodnocení vlivů koncepce územního plánu Úněšov - změna č. 1
na životní prostředí a udržitelný vývoj - „SEA“**
podle Přílohy stavebního zákona č. 183/2006 Sb. a přílohy č. 5 prováděcí vyhlášky č. 500/2006 Sb.

Územní plán Ú N Ě Š O V - změna č. 1

**Příslušný orgán
státní správy:** Krajský úřad Plzeňského kraje Plzeň
odbor životního prostředí

**Objednatel
a investor** Obec Úněšov
OÚ Úněšov, Úněšov 76, 330 38 Úněšov

Pořizovatel : ORP Městský úřad Nýřany, odbor územního plánování,
pracoviště Plzeň, Americká 39, 340 66 Plzeň

Pověřený a stavební úřad: MěÚ Všeruby

**Zpracovatel
oznámení:** Ing.,aut.Arch. Pavel Valtr -
UrbioProjekt Plzeň, ateliér urbanismu, architektury a ekologie,
301 00 Plzeň, Bělohorská 3
- oprávněná osoba k posuzování vlivů na životní prostředí MŽP
- autorizovaný architekt ČKA č. 00186

Datum: 2017

Obsah

str.:

Úvod	4
A. Vyhodnocení vlivů na udržitelný vývoj území	5
A1. Zhodnocení vztahu ÚPD k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni	5
- Zadavatel ÚP	
- Základní údaje o koncepci	
- Vztah k jiným koncepcím	
A2. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaný vývoj bez provedení koncepce ÚP	7
- Historická, krajinná a environmentální specifická lokalita	
- Reliéf a geomorfologie území	12
- Horninové prostředí	12
- Půdní poměry a půdní fond	13
- Hydrologie, hydrogeologie, vodní zdroje, vodní režim	14
- Klimatické poměry	15
- Přírodní prostředí - biota	16
A3. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být provedením koncepce ÚP významně ovlivněny	27
A4. Současné problémy a jevy životního prostředí, které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny, zejména s ohledem na zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti	32
- Krajinný ráz	
- Územní systém ekologické stability	
- VKP, PUPFL	
- Chráněné taxony	
- Staré ekologické zátěže	
A5. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů ÚPD vč. vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných:	34
- Vlivy na obyvatelstvo	
- Vlivy na biologickou rozmanitost, faunu a flóru	
- Vlivy na půdu	
- Vlivy na vodu	
- Vlivy na ovzduší a klima	
- Vlivy na hmotné statky, kulturní dědictví vč. architektonických a archeologických památek	
- Vlivy na krajinu	
- Vztahy mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení	
A6. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle	

jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení vč. jejich omezení.	35
A7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci všech zjištěných nebo předpokládaných záporných vlivů na životní prostředí	37
A8. Zhodnocení způsobu zapracování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí do ÚPD a jejich zohlednění při výběru variant řešení	38
A9. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu ÚPD na životní prostředí	38
A10. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů	38
A11. Závěry a doporučení, vč. návrhu stanoviska ke koncepci (zda lze z hlediska negativních vlivů na životního prostředí S jednotlivou plochou či koridorem a s ÚP jako celkem souhlasit, souhlasit s podmínkami vč. upřesnění anebo nesouhlasit).	39
B. Vyhodnocení vlivů územního plánu na území Natura 2000, pokud orgán ochrany přírody závažný vliv nevyloučil	40
C. Vyhodnocení vlivů územního plánu na stav a vývoj území podle vybraných sledovaných jevů obsažených v územně analytických podkladech	40
D. Předpokládané vlivy na výsledky analýzy silných stránek, slabých stránek, příležitostí a hrozeb v území (SWOT analýza)	41
D.I. vliv na eliminaci nebo snížení hrozeb řešeného území	41
D.II. vliv na posílení slabých stránek řešeného území	41
D.III. vliv na využití silných stránek a příležitostí řešeného území	41
D.IV. vliv na stav a vývoj hodnot řešeného území	41
E. Vyhodnocení přínosu územního plánu k naplnění priorit územního plánování Popis míry a způsobu naplnění priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, jež byly schváleny v Politice územního rozvoje ČR / Zásadách územního rozvoje PK	41
F. Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území - shrnutí	
F.I. Vyhodnocení vlivů ÚP na vyváženost vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, jak byla zjištěna v rozboru udržitelného rozvoje	41
F.II. Shrnutí přínosu ÚP k vytváření podmínek pro předcházení	
- zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby života současné generace obyvatel řešeného území	42
- předpokládaným ohrožením podmínek života generací budoucích.	
G. Všeobecně srozumitelné shrnutí netechnického charakteru	42
H. Přílohy Vyjádření KÚ PK, odbor životního prostředí	

Úvod

Posuzování vlivů územně plánovacích koncepcí a jiných koncepcí (strategie, politiky, oborové plány) na životní prostředí je stanoveno Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/EC z 27.6.2001, o posuzování vlivů některých (určitých) plánů a programů (koncepcí) na životní prostředí (SEA – Strategic Environmental Assessment). Požadavek této Směrnice byl implementován (transponován) do naší legislativy zákonem č. 93/2004 Sb., kterým se upravuje zák. č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, ve znění výše uvedeného zákona.

Odbor životního prostředí Krajského úřadu Plzeňského kraje ve svém Stanovisku k zadání územního plánu Úněšov - změna č. 1 požaduje zpracování vyhodnocení z hlediska vlivů na životní prostředí. Návrh změny ÚP stanoví rámec pro umístění záměrů podléhajících posouzení podle přílohy č.1 zákona č. 100/2001 Sb. a byla zde shledána nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí (SEA) dle zák. č. 183/2006 Sb..vzhledem k možnosti kumulativního vlivu jednotlivých funkčních využití navrhovaných záměrů na jednotlivé složky životního prostředí..

Návrh ÚP stanoví rámec pro umístění záměrů podléhajících posouzení podle přílohy č. 1 zákona č. 183/2006 Sb. a byla zde shledána nezbytnost komplexního posouzení vlivů na životní prostředí (SEA) z důvodů, že návrh ÚPD stanoví rámec pro umístění záměrů zařazených v příloze č. 1 kategorie II. citovaného zákona. Vyhodnocení vlivů je třeba zpracovat přiměřeně v rozsahu přílohy stavebního zákona.

Součástí vyhodnocení je návrh Opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví. a vypracování kapitoly závěry a doporučení, vč. návrhu stanoviska dotčeného orgánu ke koncepci, s uvedením výroků, zda lze z hlediska negativních vlivů na životní prostředí s jednotlivou plochou a s územním plánem jako celkem souhlasit, souhlasit s podmínkami, vč. jejich upřesnění anebo nebo nesouhlasit. Vyhodnocení podrobně popisuje vlivy záměrů na poměry dotčené oblasti s ohledem na možnost celkového negativního ovlivnění složek životního prostředí a možné ovlivnění zdraví obyvatelstva. Vyhodnocení je zpracováno přiměřeně v rozsahu přílohy zák. č. 183/2006 Sb.

Úkolem “SEA“ je posouzení možnosti vážného ovlivnění životního prostředí a obyvatelstva. K tomu jsou využívána kritéria, charakterizující na jedné straně vlastní záměr a zájmové území, na druhé straně z toho vyplývající potenciální vlivy na obyvatelstvo a životní prostředí.

Cílem dokumentace je upřesnění informací se zřetelem na:

- a) povahu nebo druh konkrétního záměru
- b) faktory životního prostředí, které mohou být provedením záměru ovlivněny
- c) současný stav poznatků a metody posuzování.

A. Vyhodnocení vlivů na udržitelný vývoj území

A1. Zhodnocení vztahu ÚPD k cílům ochrany životního prostředí přijatým na vnitrostátní úrovni

Základním hlediskem řešení územně plánovací dokumentace je trvale udržitelný vývoj jak environmentální, tak ekonomický a sociální. Posuzování vlivů územně plánovacích koncepcí a jiných koncepcí (strategie, politiky, oborové plány) na životní prostředí je stanoveno Směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/42/EC z 27.6.2001, o posuzování vlivů některých (určitých) plánů a programů (koncepcí) na životní prostředí (SEA – Strategic Environmental Assessment). Požadavek této Směrnice byl implementován (transponován) do naší legislativy zákonem č. 93/2004 Sb., kterým se upravuje zák. č.100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí. Současně se hodnotí i potencionální ohrožení krajinného rázu.

Základní údaje

Zadavatelem posouzení „SEA“ je Obec Úněšov. Celková rozloha obce Úněšov je 3865 ha, počet obyvatel 562.

Administrativní území obce Úněšov je tvořené 9 katastrálními územími a 9 místními částmi.

<u>katastrální území</u>	<u>místní části lokality</u>	<u>počet obyv.</u>	<u>poznámka</u>
Úněšov	Úněšov		
	Malešín, Podmokly, Císařský mlýn Stříbrný Mlýn	370	Přír. park Manětínská
Budeč u Číhané	Budeč		
	úcelové letiště ULSTIP	32	
Čbán	Čbán	22	Přír.park Manětínská
Číhaná	Číhaná		
	Melchiorova Hut'	90	Přír. park Manětínská
Hvožd'any u Úněšova	Hvožd'any	30	
Lípa u Úněšova	Lípa	6	
Podmokly u Úněšova	Podmokly	13	
Štipoklasy u Číhané	Štipoklasy	15	Přír. park Manětínská
	Líchov, Pláň		
Vojtěšín	Vojtěšín	12	Přír. park Manětínská

Vztah k jiným koncepcím

Politika územního rozvoje ČR - aktualizace 2015 ve svých prioritách sleduje vyvážený vztah územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost obyvatel v území. Ve veřejném zájmu je nutno chránit a rozvíjet přírodní, civilizační a kulturní hodnoty území, vč. urbanistického, architektonického a archeologického dědictví.

Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje - aktualizace 2014 sledují následující nadmístně významných rozvojové požadavky:

II/193 Stříbro - Úněšov - Nečtiny, přeložka severním obchvatem, územní rezerva

II/204/01 Úněšov - Kaznějov, přeložka, VPS

Strategický plán rozvoje obce Úněšov - Rozvojový strategický dokument obce Úněšov byl zpracován na období 2015 - 18. Sledované prioritní oblasti

- úprava veřejných prostranství, MK, přechod a zastávka v Úněšově, obnova urbanistické a krajinné zeleně
- komunitní dům pro seniory, úprava MŠ vč. zahrady
- údržba historických památek vč. sakrální architektury
- podpora turistické infrastruktury, cyklostezky a cyklotrasy, ubytovací služby, koupání - Číhanský rybník, podpora sportovní infrastruktury
- podpora agroturistiky a ekologického hospodaření

Nepříznivý současný trend demografického vývoje obce - dlouhodobá stagnace

V současnosti převažuje zemědělská a lehká strojírenská výroba.

Základní informace o požadovaných změnách koncepce ÚP Úněšov

Záměr: Územní plán Úněšov z r. 2009 - změna č.1 z r. 2017 požaduje rozšíření rozvojových území a zařazení nových požadavků na konkrétní využití následujících lokalit:

Charakter změny a investor

1.1. Štipkoklasy - vymezení bydlení venkovské p.č. 40/1

1.2. Úněšov - plocha výroby a logistiky, p.č. 591/11, 591/1 - části

Dotčené územně samosprávné celky

V ORP Nýřany obce Krsy, Křelovice, Ostrov u Bezdržic, Pernarec, Všeruby, Zahrádka a v ORP Kralovice obec Nečtiny.

A2. Údaje o současném stavu životního prostředí v řešeném území a jeho předpokládaném vývoji, pokud by nebyla uplatněna ÚPD

a) Historická, krajinná a environmentální specifičnost území a krajinný ráz

Úněšov

Ves je doložena až k r. 1352, nepodložené zprávy hovoří o vsi Úněšov již ve 12. století. Bývala zde tvrz a 3 statky, postupně podléhala různým majitelům a panstvím. Vsi ve vyšší nadmořské výšce 527 m dominuje kostel sv. Prokopa, před kostelem je socha P. Marie Immaculaty, za vsí směrem k Číhané je bar. kaplička.

Osady Liška a Stříbrný Mlýn jsou severně od obce, lokalita býv. hradu Malšín na Malém Špičáku (605 m - příkop). Jižně u obce je areál Úněšovského statku.

Budeč (Budeč u Číhané)

První písemná zmínka je z r. 1273. Ves ve výšce 573 m má okrouhlou náves, na jejímž okraji je mezi dvěma lipami litinový kříž, významnější byly kamenné chalupy čp. 4 a 14. Je zde Ovčí rybník a prameniště Budečského potoka. Dnes je poblíž silnice I/20 účelové letiště ULSTIP.

Čbán

První písemná zmínka je z r. 1440. Ves je u silnice III/193 z Úněšova do Manětína ve výšce 540 m, na návsi je kaplička se zvoničkou, u obce je osada Malešín a Císařský Mlýn. Dnes je to rekreační víska, ve vsi je salon u Teouše - stříhání a úpravy psů.

Číhaná

První písemná zmínka je z r. 1219. Ves je položena ve vysoké výšce 578 m, její dominantu tvoří bar. kostel sv. Václava, vedle níž je fara, před kostelem je socha sv. J. Nepomuckého, vedle pak fara a objekt býv. školy a níže na návsi jsou památné lípy širokolisté, mezi nimiž jsou na vysokém soklu sochy dvou světců ve zbroji (sv. Hornád). Pod nimi pramení Úněšovský potok. U vsi jsou boží muka a kaple sv. Floriána. Významnějšími objekty zde byla chalupa čp. 2 a hospodářská usedlost čp. 5.

Bytové domy v Číhané jsou napojeny na kanalizaci ústící do stabilizační nádrže.

V samotě Melchiorova Huť bývala sklářská výroba, dnes je zde rekreační středisko. Severně je prameniště Třemošné.

Hvožd'any (Hvožd'any u Úněšova)

První písemná zmínka je z r. 1239. Ves je na silnici II/193 ve výšce 498 m. Kolem oválné návsi jsou zemědělské usedlosti, U vsi je „obecní kříž“ a další je u cesty do Skupče.

Lípa (Pichl, Lípa u Úněšova)

První písemná zmínka je z r. 1239. Osadu ve výšce 5120 m tvoří hospodářský dvůr Pichl (NKP) u prameniště přítoku Žebráckého potoka.

Podmokly (Podmokly u Úněšova)

První písemná zmínka je z r. 1115. Osada v údolí Malesínského (Čbánského) potoka, býv. Podmokelský dvůr a rozsáhlý ovčín, pod Ovčáckým vrchem (524 m), nad Zámeckým rybníkem je pozůstatek zříceniny hradu Podmokly (zbytky opevnění).

U osady Rozvadov je rybník Hroznětín a Nový rybník.

Štipoklasy (Štipoklasy u Číhané)

První písemná zmínka je z r. 1239. Ves leží pod zalesněným vrchem Lišák (677 m - nejvyšší v přírodním parku Manětínsko) ve výšce 610 m, u silnice II/I30 je socha sv. J. Nepomuckého, u obce pak předválečné obranné ŘOPíky.

Vojtěšín

První písemná zmínka je z r. 1379. Osada ve výšce 600 m, u obce boží muka a litinový kříž

Obec Úněšov je návesnice s panoramatickým působením. Obec leží v sz, části okr. Plzeň - sever, 24 km od krajského města Plzeň, na silnici I/20 Plzeň - Karlovy Vary (u obcí Číhaná a Štipoklasy byly realizovány obchvaty). Úněšov je významnou silniční křižovatkou, neboť obcí nejen prochází tranzitní komunikace I/20 (E49) Plzeň - Karlovy Vary, dále silnice II/193 Žlutice - Nečtiny - Úněšov - Hvožd'any - Stříbro a vede odtud silnice II/204 Úněšov - Dolní Bělá - Kaznějov. Z občanské vybavenosti kromě OÚ jsou MŠ, kult. dům, hasičské zbrojnice, hřiště TJ Slávia, Úněšovská hospůdka, prodejna COOP, knihovna, pošta a oddělení Policie ČR, zubní a chirurgická ambulance, veterinární služba, truhlárství, kadeřnictví / masérka, stanice PHM, ubytování poskytuje Melchiorova Huť. Významnými ekonomickými subjekty jsou Úněšovský statek a.s. (více než 100 zaměstnanců), Aliatech Metal, Kovovýroba Krupa, Europlant, část obyvatel dojíždí za prací do Plzně či Stříbra. Rekreační středisko je v Melchiorově Huti.

Na kanalizaci a ČOV 1 a 3 je napojeno 95 % obyvatel. Veřejný vodovod je v Úněšově a Číhané, ve Hvožd'anech jsou nové rozvody vody a úpravna vody dodávané z Úněšova. V Budči je vodovod Úněšovského statku. V ostatních obcích jsou obyvatelé zásobováni z vlastních studní. Plynofikace je v Úněšově a Číhané.

Obec je při jižním okraji přírodního parku Manětínská, v kterém je rekreační středisko Melchiorova huť a kterým vede z Bezvěrova přes Nečtiny a Úterý okružní cyklotrasa. Nově se připravuje cyklostezka Číhaná - Úněšov - Podmokly.

Demograficky je obec v posledním období relativně stabilizovaná.

Územní plán má obec z r. 2009, územní studie připravuje v Úněšově výstavbu 25 RD a v druhé etapě 30 RD.

Z hlediska SWOT analýzy, je možno specifikovat:

- silné stránky: dopravně i přírodně velmi dobrá lokalizace, kvalitní životní prostředí, dobrá občanská vybavenost (vodovod, kanalizace vč. ČOV, plynofikace), základní služby a dobrá dostupnost vyšších služeb, potenciál rekreace, relativně stabilizovaná demografická situace, zpracovaný ÚP, ÚS a strategický plán
- slabé stránky: silná tranzitní doprava přes Úněšov, nedostatek parkovišť, horší stav MK, zabahněné rybníky, nezasíťované stavební parcely, nedostatek místního kapitálu
- příležitosti: úprava obcí, především veřejných prostranství, zejména v Úněšově a Číhané, vytváření relaxačních ploch, revitalizace rybníků, KPÚ, realizace cyklostezek,

výstavba RD, využití dotačních titulů (OPŽP, SZIF, IROP, PK, obec, MAS Náš region, Svazek obcí Krašov

- hrozby: stárnutí obyvatel a odchod mladých do měst, zvyšování dopravní zátěže, rozšiřování invazních druhů (bolševník)

Kulturní charakteristika krajinného rázu

Je dána způsobem využívání krajiny. Jde tedy zejména o vyjádření vlivu krajinnotvorných činností člověka na krajinu, a tím i na její charakteristický ráz. Krajinnotvorné činnosti mohou mít v různých oblastech různou váhu. Ve zdejším území byla nejvýznamnějším krajinnotvorným činitelem vedle osídlování zemědělství a lesnictví.

Obec Úněšov je specifická zejména kvalitní úrovní životního prostředí, ale i historickým vývojem. Urbanistický vývoj doposud byl od lokace vsí do dnešních dnů relativně stabilizovaný. Základní urbanistická problematika spočívá jednak v řešení rychle narůstající dopravy, která doposud prochází obcí Úněšov, ale i dopravy v klidu – parkovišť, veřejných prostor, protipovodňových opatřeních, lokalizaci výrobních území a dostatečném zohledňování potřeb klidového a pohodového životního prostředí. V centru obce je prioritně potřebné zohlednit hlediska zajištění kvalitního životního prostředí. Z urbanistického a ekonomického hlediska tvoří Úněšov centrum osídlení a hospodářského života řídké osídlené území v sz. části Plzeňského kraje. Úněšov a návazné vsi byly založeny v relativně vyvýšených polohách 500 - 610 m, na jižním okraji lesního komplexu Manětínska. Území obce je situováno v krajinářsky i přírodně významném území při jižním okraji Přírodního parku Manětínsko, proto je třeba u významných rozvojových záměrů zajišťovat vazby na přírodní prvky a krajinný ráz.

Zastoupení přírodních kultur

Přírodní charakteristika krajinného rázu je dána přírodními podmínkami Úněšovska. Rozhodující jsou zejména ty přírodní podmínky, které se bezprostředně projevují v obraze dané krajiny a tvoří část typických znaků daného krajinného rázu. Významné jsou i ty přírodní podmínky, které rozhodující měrou ovlivňují využitelnost přírodních zdrojů území a tvoří tedy rámce pro dlouhodobé využívání krajiny člověkem.

Někdejší hospodářsky obdělávaná krajina byla drobněji členěna mezemi, polními cestami a drobnými vodotečemi. V období kolektivizace zemědělské výroby došlo k rozsáhlému rušení mezí a rozptýlené trvalé zeleně. V území je zachována poněkud narušená mozaika polí, luk a lesů. Lesy zaujímají méně podstatnou část ploch území, avšak někdejší smíšené lesy byly převážně pozměněny na jehličnaté monokultury, takže dnešní zastoupení listnáčů činí jen cca 15 %. Bohatost flóry a fauny je mírně nadprůměrná, vzhledem k menšímu stupni civilizačního ovlivnění okolní krajiny. Proto je významné chránit nejen dochované, relativně přírodní biotopy, ale i krajinný ráz.

Zájmové území je v mírně zvlněné krajině, v nadmořské výšce cca 500 - 600 m.

Z biogeografického hlediska přísluší sledované území do Plzeňského biogeografického regionu (č.1.28). Podle fyto geografického členění ČR (Hejný S., Slavík B. 1988) se nachází v oblasti mezofytika ve fyto geografickém okrese Plzeňská pahorkatina. Potenciální přirozenou vegetací jsou zde, podle Neuhäuslové a kol. (1998), střeškové jaseniny (*Pruno*

– Fraxinetum), lokálně v komplexu s mokřadními olšinami (Alnion glutinosae), návazně pak bikové nebo jedlové doubravy. Žádné z těchto společenstev se v oblasti nezachovaly. Z hlediska rekonstrukční geobotaniky bývaly ve sledovaném území úzké pruhy luhů a olšin (Alno – Padion), návazně pak acidofilní doubravy (Quercion robori – petraea). Zájmové území je ve 3. dubovo – bukovo vegetačním (kolinním) stupni. Z hlediska květenných prvků, převažují prvky mezofytika (rostliny vlastní oblasti opadavého lesa). **Z rostlinných ani živočišných druhů nebyl ve sledovaných rozvojových lokalitách zaznamenán žádný zvláště chráněný druh.**

Charakter osídlení a zástavby

Obec Úněšov je lokalizována na západním okraji Plzeňské pahorkatiny, jižně od lesního komplexu Manětínsko, při horním toku Třemošné, mezi městy Úterý a Všeruby. Obec Úněšov je vzdálen 28 km sz. od krajského města Plzeň. Rozvojový potenciál obce je ovlivněn polohou na komunikační trase I/20 (E49) Plzeň - Karlovy Vary. Obec Úněšov i okolní krajina mají značně nevyužitý vysoký potenciál pro rekreaci. Historická charakteristika krajinného rázu se odvíjí od souvislosti vývoje přírodních a kulturních charakteristik dané oblasti, v jejich časové posloupnosti a vazbě na využívání krajiny a život předešlých generací v ní. Dlouhodobost určitých činností bez degradačních změn ve funkcích i vzhledu krajiny je významnou indikací jejich trvalé udržitelnosti.

Rekreační lokality

V okolí Úněšova tvoří rekreační území zejména Melchiorova Huť, chatové osady a sídla na jižním okraji Přírodního parku Manětínská. Turistická trasa (modře značená) prochází jižním okrajem Přírodního parku Manětínská (z Hubenova do Štipoklas). Přes obec prochází cyklistická trasy:

- CT 2206 Hůrky - Úněšov - Hvožd'any - Křelovice
- CT 2293 Plzeň - Všeruby - Hůrky - Karlův Dvůr - Blažim - Úterý
- CT 2294 Zahrádka - Kostelík - Melchiorova Huť - Vojtěšín - Štipoklas - Pláň - Ostrov

Krajinné dominanty

Na území obce je to zalesněný vrch Lišák 677 m n. m a Malý Špicák 605 m n.m.

Objekty lidové architektury

Kulturní charakteristika krajinného rázu je dána způsobem využívání krajiny. Jde tedy zejména o vyjádření vlivu krajinyotvorných činností člověka na krajinu, a tím i na její charakteristický ráz. Krajinyotvorné činnosti mohou mít v různých oblastech různou váhu. Ve zdejším území bylo nejvýznamnějším krajinyotvorným činitelem vedle osídlování zemědělství, dále lesnictví, vodní hospodářství. Obec Úněšov měla bohatou kulturně historickou tradici v lidové architektuře hospodářských usedlostí.

Drobná kultovní architektura v krajině

Dominantní v urbanizované krajině jsou kostely sv. Prokopa v Úněšově a sv. Václava v Číhané. Drobná sakrální architektura – kaple a ojedinělé kříže představují typický krajinyotvorný a kulturní prvek.

Kulturně historické, archeologické, kultovní a technické památky

V obci je předpoklad výskytu archeologických nálezů na návsi v Úněšově a na j. okraji Štipoklas, proto je potřebné aby součástí územního řízení byl doklad o oznámení záměru zemních prací Archeologickému ústavu ČAV (dle § 22 zák. o památkové péči). Památkově chráněné objekty jsou dále specifikovány.

Někdejší zříceniny 3 hradů z 12 - 14 století byly postupně rozebrány, takže zůstaly pouze zemní úpravy - valy a příkopy. Poměrně četné objekty lidové architektury hospodářských usedlostí a chalup (často roubených) převážně postupně podlehly demolicím.

Místa významná z hlediska kulturního vývoje

Památníky obětem II. světové války.

Krajinné kompozice, historické zahrady a parky

Štipoklasy - vyhlídková místa nad vsí

Jiné objekty kulturního dědictví místního významu

Památníky obětem II. světové války

Místa historických událostí, památky na osobnosti

Socha sv. J. Nepomuckého v Číhané.

Historická charakteristika krajinného rázu se odvíjí od souvislostí vývoje přírodních a kulturních charakteristik dané oblasti, v jejich časové posloupnosti a vazbě na využívání krajiny a život předešlých generací v ní. Od této charakteristiky jsou odvozeny typické pozůstalé znaky. Dlouhodobost určitých činností bez degradačních změn ve funkcích i vzhledu krajiny je významnou indikací jejich trvalé udržitelnosti. Novodobý územní rozvoj znamenal výstavbu rodinných domů.

Charakter vizuálně vnímaných prostorů a přípustnost změn

Jedná se zejména o nenarušení optického vnímání vyvýšených pahorků a lesních okrajů, ale i vyvýšených polních horizontů a také historických veřejných prostranství. Sledovaný krajinný celek je narušován menšími kompozičními závadami: průmyslovými stavbami, novodobým zemědělskými areály. **Potenciálně nepříznivý vliv mohou mít zejména výrobní a logistické rozvojové lokality, ale i plochy bydlení atakující okraje lesních porostů.**

Pro zlepšení vzhledu a přijatelnost úprav s ohledem na zachování či zlepšení krajinného rázu jsou navržena opatření v kapitole 5.4. – Opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů.

Jedná se zejména o uplatňování následujících principů:

- pochopení charakteru historické duchovní podstaty sídla - genius loci
- vycházení z charakteru reliéfu i klimatu
- vycházení z úcty ke kulturnímu dědictví
- snaha o soulad staveb s okolím, zejména s blízkými významnými architektonickými formami
- rehabilitace nevhodných staveb jejich transformací a konverzí k novým funkcím

- minimalizace terénních úprav v prospěch plynulého propojování objektů do rostlého terénu
- krajinné začlenění rozvojových lokalit vysokou zelení
- zajištění funkčních prvků ÚSES.

Přírodní charakteristika krajinného rázu je dána přírodními podmínkami území. Rozhodující jsou zejména ty přírodní podmínky, které se bezprostředně projevují v obraze dané krajiny a tvoří část typických znaků daného krajinného rázu. Významné jsou i ty přírodní podmínky, které rozhodující měrou ovlivňují využitelnost přírodních zdrojů území a tvoří tedy rámce pro dlouhodobé využívání krajiny člověkem. Z hlediska vlivu na typické znaky krajinného rázu se projevuje zejména výsledek vlivu reliéfu, geologického podkladu a zásob nerostných surovin, hydrologických charakteristik, vlastností půdy, klimatických podmínek a biogeografických poměrů. Jedná se zejména o vazby na vyvýšené, obvykle zalesněné pahorky, ale i výrobní zóny a potřeby zachování přírodního charakteru Manětínska. Přírodní charakteristika byla již specifikována v předchozích kapitolách.

b) Reliéf a geomorfologie území

Geomorfologicky leží obec Úněšov v Plzeňské pahorkatině s následujícím geomorfologickým členěním:

Poberounská soustava V

Plzeňská pahorkatina VB

Plaská vrchovina VB-2

Stříbrská pahorkatina VB-2A

Pernarecká pahorkatina VB-2A-1

Rakovnická pahorkatina VB-1

Manětínská vrchovina VB-1C

Lomská vrchovina VB-1C-2

Úněšov je lokalizován v severní části Pernarecké pahorkatiny na erozně denudačním povrchu nevýrazné kerné stavby, sklánějící se k JV a charakterizované plošinnými zarovnanými povrchy. Průměrná úroveň zástavby Úněšova je 500 - 630 m. Relativní výšková výškové převýšení a energie reliéfu umožnila vytvoření charakteristického panoramatu obce, jež se příznivě projevuje z větších vzdáleností, neboť okolní ploché pozemky končící na úbočí lesnatých horizontů byly využity pro řádní polní velkokultury.

Severní okraj obce přísluší již do Lomské vrchovina jižního okraje přírodního parku Manětínská, charakterizovaného ploše vrchovinným reliéfem s širokými strukturně denudačními hřbety a dominantním neovulkanickým sukem Lišák (677 m), dále Čertův vrch (622 m, U lomu) a Malý Špičák (605 m).

c) Horninové prostředí

Geologické podloží tvoří proterozoické fylity a fylitické břidlice s vložkami a polohami metabazaltů (spilitů) a metatufů a denudační zbytky permských sedimentárních hornin. Lomská vrchovina je budována karbonskými arkózami, pískovci, slepenci, prachovci a jílovci.

Nerostné suroviny

Nejsou zde vymezeny DP a CHLÚ.

Prognózní zásoby cihlářských surovin v k.ú.Úněšov. Lípa, Hvožd'any, Podmokly.

V území jsou ojedinělé historické lomy kameniva.

Hydrogeologicky je území poměrně bohaté na zásoby podzemní vody.

Poddolovaná území

V zájmovém území obce jsou evidována poddolovaná území.

Sesuvná území

V zájmovém území nejsou evidována.

Seismika, tektonika

Seismicky i tektonicky je sledované území relativně klidné s předpokládanou intenzitou nepřesahující 6 st. MSK. Území je mírně poznamenáno tektonickými zlomy, jednak ve směru JZ – SV směru, jednak v kolmém směru.

Radonové riziko

V zájmovém území je střední radonové riziko (hmotnostní aktivita R_n 25 – 60 Bq/kg), přičemž v celé oblasti je doložena redistribuce uranu s možností výskytu lokálních anomálií objemové aktivity radonu v půdním vzduchu. Orientační stanovení rizikových území, které vyplývá z prognózní mapy radonového rizika 1:200 000 (ÚÚG Praha 1990, kde stupeň rizika je odhadován na základě typu a propustnosti geologického podloží a některých dalších faktorů). Z hlediska podloží je vyšší riziko na tektonických liniích a podél vodotečí na propustných aluviálních náplavech. Tektonické poruchy způsobují změnu - zvýšení objemové aktivity radonu. Podle vyhl. č. 184/97 Sb. je nutno provést ochranná opatření při výstavbě – plynotěsné izolace, utěsnění instalačních prostupů, příp. neporušenost základové desky.

d) Půdní poměry a půdní fond, BPEJ

Genetický vývoj půd byl silně ovlivněn geologickou stavbou, morfologickou situací, klimatem i vegetačním krytem. Půdy ve zdejší území jsou převážně jílovitohlinité s okrsky půd hlinitých. Genetickým půdním typem jsou zde převážně hnědé půdy kyselé a glejové půdy. Dále se tu vyskytují sedimenty a polygenetické hlíny s eolitickou příměsí a slabou příměsí štěrku. V zastavěných částech obce jsou antropogenní půdy. Na Úněšovsku převládají kyselé typické kambizemě, místy přecházející do kyselých pseudoglejových kambizemí. Nejmladším pokryvným útvarem v zájmovém území jsou povodňové hlíny v nivě potoků. Nejúrodnější půdy obce se nacházejí v lužních polohách podél potoků.

V zájmových plochách k.ú. Úněšov a Štipoklasy jsou mapovány následující hlavní půdní jednotky:

k.ú Úněšov a Štipoklasy

51510 (2), 52604, 52611, 52651, 53004, 53816, 54700, 55800 (2), 56701,

71400 (2), 71500 (2), 71510 (2), 72601 (2), 72604 (i Štipoklasy), 72614, 72644, 73014 - jen Štipoklasy, 73101 (2), 73301 (2) i Štipoklasy, 73304, 73311 (2), 73816 (2), 74600 (2) jen Štipoklasy, 74702, 74712, 74811 - jen Štipoklasy, 74814 - i Štipoklasy, 75004, 75600 (1), 75800 (2), 76701 - jen Štipoklasy, 76811, 76901

Skupina hnědých půd HPJ 29, HPJ 32, HPJ 37

- HPJ 29: hnědé půdy a hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy na výlevných kyselých horninách, lehčí až středně těžké, mírně šterkovité, většinou s dobrými vláhovými poměry.

- HPJ 32: hnědé půdy a hnědé půdy kyselé na žulách, rulách, svorech a dalších výlevných kyselých horninách, slabě až středně šterkovité, značně vodopropustné, závislé na vodních srážkách

- HPJ 37: mělké hnědé půdy, lehké, středně šterkovité až kamenité, výsušné.

Skupina hnědozemě a hnědé půdy oglejené HPJ 46, HPJ 48, HPJ 50

- HPJ 47: oglejené půdy na svahových hlínách, středně těžké až středně skeletovité nebo slabě kamenité, náchylné k dočasnému zamokření.

- HPJ 48: hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na různých břidlicích, středně těžké, středně šterkovité až kamenité, náchylné k dočasnému zamokření.

- HPJ 50: hnědé půdy oglejené a oglejené půdy hlavně na žulách a rulách, středně těžké, středně šterkovité až kamenité, dočasně zamokřené.

Skupina nivních půd HPJ 58

- HPJ 58: nivní půdy glejové na nivních uloženinách, středně těžké, vláhově méně příznivé, po odvodnění příznivé

Skupina glejových půd HPJ 64, HPJ 67, HPJ 75

- HPJ 64: glejové půdy a oglejené půdy zbažínělé, zkulturněné, středně až velmi těžké, příznivé pro travní porosty, po odvodnění i pro ornou půdu

- HPJ 67: glejové půdy mělkých údolí až rovin u vodních toků, středně až velmi těžké, zamokřené, po odvodnění vhodné převážně pro TTP

HPJ 75: hydromorfní a semihydromorfní půdy v hlubších údolích, středně těžké, zamokřené, vhodné jen pro louky.

Zranitelné oblasti (dle Nařízení vlády č. 262/2012 Sb. v aktuálním znění)

k.ú. Budeč u Číhané.

Ve zranitelných oblastech je třeba respektovat § 33 vodního zákona o skladování a používání hnojiv.

e) Hydrologie, hydrogeologie, vodní zdroje, vodní režim

Zájmové území je součástí hydrogeologického rajonu 5110 Plzeňská pánev a 5120 Manětínská pánev. Jedná se o hydrogeologicky významný celek. Hydrogeologicky odpovídá sledované území litologickému charakteru permokarbonských, příp. tercierních sedimentů, jež budují Plzeňskou pánev. V horizontálním směru se mění propustnost nejen v závislosti na litologickém vývoji, ale i na tektonické pozici. V území se střídají lokální zvodně s vrstvami izolantů, přičemž propustnost je převážně průlinová při značné zásobnosti. Dle uspořádání sledů vrstev se vyskytují zvodně s napjatou hladinou, s piezometrickým výtlakem až 50 m.

Koeficient filtrace činí 1×10^{-5} , tedy horniny mírně propustné (třída propustnosti IV - dle členění J. Jetele).

Výše položené zalesněné plochy jsou vodohospodářsky velmi důležité pro zachování vodní stability pramenišť a pozitivní vodohospodářské bilance. Potřebné je rozšířit příznivý retenční účinek lesních porostů a trvalých travních porostů jejich rozšířením v okolí obce.

Hydrologicky je území odvodňováno Třemošnou a jejími přítoky a přítoky Úterského potoka.

Třemošná č.h.p. 1-11-01-047, pramení s. od Melchiorovy Huti a Čbánu ve výšce 566 m, protéká Melchiorovou Hutí, Čbánem, Malešínem, Stříbrným Mlýnem, Rozvadovem, Podmokly, Následně Všeruby, Třemošnou a ústí zleva do Berounky u Kaceřova.. Vodohospodářsky významný tok. Na toku je Nový rybník, rybník Hroznata a Podmokelský rybník.

Úněšovský potok ústí j. od Číhané, kde vedle rybníčku je i koupaliště, protéká Úněšovem, kde Úněšovský rybník, dále protéká chatovou osadou a ústí do Třemošné nad Hroznatou.

Budečský potok, pramení s. Budče, a teče k jihu a přes Blažimský potok zleva přitéká do Úterského potoka.

Žebrácký potok, č.h.p. 1-10-01-169 pramení z. od Skupče, protéká j. Hvožd'an, dále přes Břeží Žebrácký a Nový Mlýn vtéká do nádrže Hracholusky na Úterském potoce.

Rybníky jsou značně eutrofizovány a zabahněny (zaneseny sedimenty), čímž dochází ke zmenšení aktivního využitelného objemu vodních nádrží

V zájmovém území není vymezeno zátopové území.

f) Klimatické poměry

Klimatickou rajonizací náleží Úněšov k mírně teplého klimatu MT 5 (podhorského charakteru Tepelska). Léto bývá normální až krátké, suché až mírně suché, zima je normálně dlouhá, mírně chladná, suchá mírně suchá s normální až krátkou sněhovou pokrývkou. Nepodstatný s. okraj Úněšovska patří k MT3, které je zde na j. okraji Manětínska.

Průměrné roční srážky zde činí **600 - 700 mm**, přičemž srážkový úhrn ve vegetačním období (IV -IX) činí 350 - 450 mm, v zimním období (X - III) činí 250 - 300 mm.

I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
30	27	28	46	65	76	82	70	51	42	32	33

Počet dnů se sněhovou pokrývkou bývá 60 - 100.

Teplotně je území mírně normální, s celoročními průměrnými teplotami cca 7°C (Plzeň $7,8^{\circ}\text{C}$).

Počet letních dnů s teplotami nad 25°C zde bývá	cca 20-30
Počet vegetačních dnů s teplotami nad 10°C zde bývá	cca 140-160
Počet mrazových dnů s teplotami pod 0°C zde bývá	cca 130-140
Počet ledových dnů s nejvyššími s teplotami pod 0°C bývá	cca 40 - 60.

Průměrná teplota v lednu bývá	-4 až -5
Průměrná teplota v dubnu bývá	6 až 7
Průměrná teplota v červenci bývá	16 až 17
Průměrná teplota v říjnu bývá	6 až 7

Vzdušné proudění převládá od západu a jihozápadu.

Sluneční záření v důsledku zvýšené oceanity je zde spíše nižší a činí cca 1400 hodin za rok. Nejvyšší oblačnost zde bývá koncem roku (listopad a prosinec), nejnižší oblačnost bývá v září (v souvislosti s četným výskytem anticyklón nad střední Evropou). Od dubna do září oblačnost během dne se vzrůstající turbulencí přibývá, přičemž maximum bývá v odpoledních hodinách a minimum bývá v noci s ustáváním turbulence. V zimním období je největší oblačnost v ranních hodinách v souvislosti s výskytem mlh, přičemž minimum je opět v noci.

Počet zamračených dnů zde bývá	cca 120-150
Počet jasných dnů zde bývá	cca 40-50

Nejbližší meteostanice je v Plzni a Mariánských Lázních, dobrovolná v Konstantinových Lázních a srážkoměrná je ve Čbáně.

g) Přírodní prostředí - biota

Sledované území obce Úněšov je pahorkatinou krajinou o nadmořských výškách 480 – 635 m, obec cca 410 m. Sledované území Úněšova, lokalizované v zemědělských polohách, vzhledem k dlouhodobé, relativně intenzivní hospodářské exploataci patří z přírodovědeckého hlediska k relativně méně zachovalým územím. Díky intenzivní zemědělské výrobě došlo k výrazným proměnám vegetačního krytu a skladbě aktuální flóry a fauny oproti původním společenstvům. Relativně zachovalejší jsou zalesněné polohy terénních vyvýšenin Plzeňské pahorkatiny. Území obce Úněšov je z přírodovědeckého hlediska v blízkém okolí zastavěného území narušeno těžbou nerostných surovin i skládkováním odpadů, v širším okolí je v zájmové krajině vyvážený podíl přírodních a civilizačních složek. Potřebné je zachovat a nenarušovat relativně přírodní prvky krajiny (lesní plochy, trvalé travní porosty, vodní plochy a vodní toky), ve vazbě na nové rozvojové plochy v kontaktní zóně současně zastavěného území obce.

Území obce Úněšov je z přírodovědeckého hlediska hodnotné jako součást širšího území Manětínska s vyváženým podílem přírodních a civilizačních složek v zájmové krajině. Proto je potřebné zachovat uvedený charakter krajiny s dostatečným podílem přírodních složek (rozptýlené lesní plochy, trvalé travní porosty, vodní plochy a vodní toky), ve vazbě na kontaktní zóny zastavěných území sídel.

V rámci biogeografické diferenciaci, jež je nutná k potřebnému zajištění škály potenciálních přírodních ekosystémů, je zájmové území součástí následujících jednotek:

- provincie: opadavé listnaté lesy
- podprovincie: hercynská
- biogeografický region: 1.28 Plzeňský.

Zdejší území z hlediska regionálně fyto geografického členění přísluší do oblasti

středoevropské lesní květeny - Hercynium, dle Mapy regionálně fytogeografického členění ČSR (BÚ ČSAV) leží ve fytogeografické oblasti Mezofytika, ve fytogeografickém okrese Plzeňské pahorkatiny (31.a). Z hlediska vegetačně geografického členění (BÚ ČSAV Moravec, Neuhäusel) přísluší území do oblasti acidofilních a borových doubrav, úsek Plzeňská pahorkatina, okrsek borových doubrav (V.2.a).

Z hlediska vegetační stupňovitosti se ve sledovaném území (s nadmořskými výškami 370 – 500 m) vyskytuje v nižších polohách 3. - dubobukový (s potenciálními acidofilními a borovými doubravami) a ve vyvýšené části 4. - bukový, resp. jeho 4a. – dubojehličnatá varianta.

Přírodní lesní oblast je zde - 6. Západočeská pahorkatina.

Ve zdejší pahorkatinném území na kyselých půdotvorných substrátech převládá monotónní biota, ochuzená o většinu teplomilných i troficky náročných druhů. Ve zdejší území vyznívají teplomilné prvky šířící se z oblasti Českého termofytika od Pražské kotliny podél Berounky a jejích přítoků do Plzeňské kotliny. Přesto je zde slabé zastoupení enklávních a mezních prvků - teplomilných od východu (údolím Třemošenského potoka) a západních migrantů. Dnešní lesy zde jsou převážně kulturní bory, v bezlesí dominuje orná půda.

Charakter aktuální flóry a fauny je výsledkem dlouhodobého vývoje vegetačního krytu ve zdejší území. Původní vegetace byla v průběhu téměř 1500 let kontinuálního vlivu člověka zcela změněna. Někdejší acidofilní a borové doubravy byly z větší míry přeměněny na pole a na mělčích a chudších substrátech na smrkové monokultury, příp. na chudé kulturní bory. Z bývalých lužních lesů zbyly pouze řidší doprovodné porosty olší, vrb a jasanů, přičemž většina lužních a nivních poloh byly přeměněna na kulturní louky. K většímu odlesňování ve zdejší krajinném území docházelo od 10. století a zejména pak ve 12. a 13. století. Zdejší flóra obsahuje převahu středoevropských lesních druhů, početně sem zasahují druhy subatlantické, resp. západní migranty. Mezními prvky jsou zde slabší termofyty, jež tu vyznívají ze středních Čech.

Zdejší území z hlediska potenciální přirozené vegetace (Neuhäuslová Z. a kol.) přísluší do následujících dvou typů

24. Biková bučina – Luzulo - Fagetum

V bikových bučinách je zcela dominantní dřevinou buk lesní (*Fagus sylvatica*), příměs tvoří v nižších polohách dub zimní (*Quercus petraea*), řidčeji dub letní (*Quercus robur*), popř. lípa srdčitá (*Tilia cordata*), dřívě zde bývala i jedle bělokorá (*Abies alba*). Keřové patro obvykle vzniká jen zmlazováním buku.

V bylinném patře bývají v závislosti na půdních a výškových podmínkách typické (sub)acidofilní druhy, např.: bika (*Luzula luzuloides*), metlice křivolaká (*Deschampsia flexuosa*), řidčeji třtina křovištní (*Calamagrostis epigeios*), lipnice hajní (*Poa nemoralis*), příp. kostrava ovčí (*Festuca ovina*), psineček obecný (*Agrostis capillaris*), dále brusnice borůvka (*Vaccinium myrtillus*), příp. svízel okrouhlolistý (*Galium rotundifolium*), starček Fuchsův (*Senecio fuchsii*), rozrazil lékařský (*Veronica officinalis*), věsenka nachová (*Prenanthes purpurea*), šťavel kyselý (*Oxalis acetosella*), kyčelnice devítilistá (*Melampyrum*

nemorosum), pstroček dvoulistý (*Maianthemum bifolium*), jestřábník zední a Sabaudův (*Hieracium murorum*, *H. sabaudum*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*) aj.

Mechové patro je potlačeno bohatým opadem listí (a jeho obtížným rozpadem), vytváří se jen na místech exponovaných větru (např. *Dicranella heteromalla*).

Zdejší flóra je poměrně chudá, s výrazným zastoupením střeoevropských montánních druhů, např. kokořík přeslenatý (*Polygonatum verticillatum*), svízel okrouhlolistý (*Galium rotundifolium*), kostřava lesní (*Festuca altissima*), třtina chloupkatá (*Calamagrostis villosa*), v bučinách pak lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), ječmenka lesní (*Hordelymus europaeus*) a zimolez černý (*Lonicera nigra*). Na nelesních stanovištích jsou zastoupeny převážně druhy se subatlantickou tendencí, např. pcháč různolistý (*Cirsium heterophyllum*), pavinec modrý (*Jasione montana*), prha chlumní (*Arnica montana*), na suchých místech lněnka pyrenejská (*Thesium pyrenaicum*), jehlice rolní (*Ononis arvensis*), mochna jarní (*Potentilla neumanniana*) a vzácně ovsír luční (*Helictotrichon pratense*). Ve zrašeliněných polohách je významným druhem střeoevropská rašelištní borovice bažinná (*Pinus uncinata*), kterou provázejí některé boreokontinentální druhy, např. rojovník bahenní (*Ledum palustre*), sedmikvítek evropský (*Trientalis europaea*), suchopýr pochvatý (*Eriophorum vaginatum*) aj.

K invazním a expanzivním druhům zde přísluší:

Calamagrostis villosa – třtina chloupkatá

Chamaenerion angustifolium – vrbovka úzkolistá

Heracleum mantagezzianum – bolševník velkolepý

Impatiens parviflora – netýkavka malokvětá

Reynoutria japonica – křídlatka japonská, robustní rostlina, která se zde rozsáhle šíří

Rubus idaeus – maliník

Rubus sp. agg. – ostružiník

Spiraea douglasii – tavolník Douglasův, introdukovaný keř rozšiřující se pozemními výhony

- *Symphoricarpos rivularis* – pámelník poříční, keř, rozšiřující se podzemními výhony

Urtica dioica – kopřiva dvoudomá.

Náhradní společenstva zde bývají následující:

- lesní: většinou smrkové monokultury, jen řídce modřínové monokultury

- luční, pastvinná a trávobylinná: kulturní a polokulturní louky a pastviny, chudší společenstva svazu *Arrhenatherion* a *Polygono-Trisetion*, chudé louky a pastviny řádu *Narderalia*, *Lolio* – *Cynesurion*

- agrární: zornělé plochy s kulturami brambor, žita a ovsa

- keřová: společenstva třídy *Rhamno* – *Prunetea*

- ruderální: nitrofilní pláště s *Rubus plicatus* aj.

- segetální: převážně *Aphanion* (zvl. *Holco-Galiopsietum*, méně *Spergulo-Scleranthetum annui*, řidčeji *Aethuso-Galeopsietum*).

Pro tvorbu nových ploch zeleně jsou ve zdejším bioekoregionu typovány zejména následující vhodné taxony:

- stromořadí: bříza bělokorá – *Fraxinus excelsior*, *Acer pseudoplatanus*, *Sorbus aucuparia*, *Prunus domestica*, *Malus domestica*, zřídka *Aesculus hippocastaneum*.
- rozptýlená zeleň: dub letní – *Acer pseudoplatanus*, *Fraxinus excelsior*, *Sorbus aucuparia*, *Fagus sylvatica*, *Quercus petraea*, *Quercus robur*, *Tilia cordata*.
- zatravňované plochy: kostřava ovčí – *Agrostis capillaris*, *Festuca ovina*, *Festuca rubra*,

Trisetum flavescens, Dactylis glomerata, Nardus stricta.

Kyselá brusinková borová doubrava (č. 38 – Vaccinio vitis-idaeae – Quercion)

jsou na Manětínsku - v severní okrajové části Úněšovska. Ty tvoří světlé porosty blízké přirozeným jsou tvořeny dominantním dubem zimním, řidčeji letním (*Quercus petraea*, *Q. robur*) a borovicí (*Pinus sylvestris*). Často se též objevuje bříza (*Betula pendula*) a jeřáb (*Sorbus aucuparia*). Ve slabě zapojeném keřovém patru se kromě zmlazených dřevin stromového patra občas vyskytují nenáročné druhy: krušina (*Frangula alnus*), vrba ušatá (*Salix aurita*). Fyziognoiii bylinného patra určují acidofity, většinou chamefyty borůvka, brusnice, vřes (*Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-idaea*, *Calluna vulgaris*) nebo trávy - metlice (*Deschampsia flexuosa*), příp. kapradiny - hasivka (*Pteridium aquilinum*), ale i smrk (*Picea abies*) s bohatým zmlazováním. Mechové patro bývá většinou zřetelně vyvinuto, např. *Pleurozium schreberi*, *Dicranum scoparium*, *Holocomium splendens*, *Hypnum cupressifolium*, *Leucobryum glaucum*, *Dicranum polysetum* aj. a lišejníky např.: *Cladonia rangiferina*, *C. islandica* aj. Porosty jsou druhově chudé a téměř zcela postrádají náročnější druhy. Častý je i výskyt janovce (*Sarothamnus scoparia*). Brusinková borová doubrava je edafickým klimaxem, chudých, velmi silně kyselých vysýchavých půd, odpovídajících oligotrofním kambizemím typickým nebo arenickým. Tyto lehčí půdy vznikají větráním minerálně chudých substrátů – kyselých pískovců, arkóz a slepenců, příp. terciérních a kvarterních písků a štěrkopísků.

Typická diagnostická kombinace:

- E3: *Pinus sylvestris*, *Quercus petraea*, *Quercus robur*, v menší míře *Betula pendula*, *Tilia cordata*, *Sorbus aucuparia*, *Picea abies*, *Abies alba*
- E2: *Quercus petraea*, *Frangula alnus*, *Pinus sylvestris*, *Picea abies*, *Sorbus aucuparia*, *Fagus sylvatica*, méně *Salix aurita*, *Sambucus nigra*, *Sambucus racemosa*, *Sarothamnus scoparius*
- E1: *Vaccinium myrtillus*, *V. vitis-ideae*, *Melampyrum pratense*, *Festuca ovina*, *Deschampsia flexuosa*, *Luzula pilosa*, *Calamagrostis epigejos*, *Convallaria majalis*, *Calluna vulgaris*, *Melampyrum pratense*, *Pteridium aquilinum*
- E 0: *Pleurozium schreberi*, *Dicranum polystum*, *D. scoparium*, *Leucobryum glaucum*, *Holocomium splendens*, *Hypnum cupressifolium*,

Náhradní společenstva:

- Lesní: borové a smrkové monokultury, řidčeji výsadby dubu zimního
- Keřová: porosty *Sambucus racemosa*-*Rubus idaeus*, nebo *Sarothamnus scoparius*
- Luční a pastvinná: vřesoviště s *Deschampsia flexuosa*, *Calluno-Vaccinietum*, méně *Plantagi-Festicion ovinae*, *Violion caninae*
- Ruderální: podél cest *Tanaceto-Artemisietum vulgaris* a další společenstva třídy *Galio-Urticitea*
- Segetální: *Aphanion* (*Holco-Galiopsietum*, *Aphano-Matricarietum chamomillaeae*, *Spergulo-Scleranthetum annui*. Na polích výskyt *Apera spica-venti*.

Vzácné a ohrožené syntaxony: *Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*, a orné půdě *Scleranthetum annui*

Vzácné a ohrožené taxony: *Arnica montana*, *Erica herbacea*, *Pirola sp.div.*, *Trientalis europaea*, na písčích *Pulasatilla vernalis*, *Spegula morisonii*, v polních kulturách *Arsenoseris minima*, *Teesdalia nudicaulis*

Invazní a expanzivní druhy: *Deschampsia flexuosa*, *Holcus mollis*, *Rubus idaeus*, lokálně

Vaccinium myrtillus a zejména *Reynoutris* sp.

Jako vývojové stádium jsou zde paseková společenstva s převládající *Deschampsia flexuosa*, *Holcus mollis*, *Hypericum perforatum* či *Pteridium aquilinum*, *Chamaenerion angustifolium*, křoviny s *Frangula alnus*, *Populus tremula*, *Betula pendula*, příp. *Rosa canina*.

Navrhované taxony při tvorbě krajiny:

- stromořadí: bříza bělokorá - *Betula pendula*, jeřáb ptačí - *Sorbus aucuparia*, dub letní – *Quercus robur*, dub zimní - *Quercus petraea*, jablň domáci - *Malus domestica* (horší růst, časté choroby)

- rozptýlená zeleň: dub zimní - *Quercus petraea*, dub letní – *Q. robur* (vlhčí polohy), bříza bělokorá - *Betula pendula*, lípa srdčitá - *Tilia cordata*, jeřáb ptačí - *Sorbus aucuparia*, borovice lesní - *Pinus sylvestris*, hloh - *Crataegus* sp., růže šípková - *Rosa canina*, krušina olšová - *Frangula alnus*

- zatravňované plochy: kostřava ovčí - *Festuca ovina* agg., kostřava červená – *F. rubra*, kostřava luční - *F. pratensis*, kostřava drsnolistá - *F. trachyphylla*, lipnice úzkolistá - *Poa angustifolia*, lipnice luční - *P. pratensis*, psineček obecný - *Agrostis capillaris*, smilka tuhá – *Nardus stricta*, tomka vonná – *Anthoxanthum odoratum*.

Zájmové území je v mírně zvlněné krajině, v nadmořské výšce 400 m. Z biogeografického hlediska přísluší sledované území do Plzeňského biogeografického regionu (č.1.28). Podle fyto geografického členění ČR (Hejný S., Slavík B. 1988) se nachází v oblasti mezofytika ve fyto geografickém okrese Plzeňská pahorkatina. Potenciální přirozenou vegetací jsou zde, podle Neuhäuslové a kol. (1998), střemchové jaseniny (*Pruno – Fraxinetum*), lokálně v komplexu s mokřadními olšinami (*Alnion glutinosae*), návazně pak bikové nebo jedlové doubravy. Žádné z těchto společenstev se v oblasti nezachovaly. Z hlediska rekonstrukční geobotaniky bývaly ve sledovaném území úzké pruhy luhů a olšin (*Alno – Padion*), návazně pak acidofilní doubravy (*Quercion robori – petraea*).

Zájmové území je ve 3. dubovo – bukovo vegetačním (kolinním) stupni. Z hlediska květenných prvků, převažují prvky mezofytika (rostliny vlastní oblasti opadavého lesa).

V navrhované rozvojových lokalitách převládají synantropní segetální biotopy, proto při splnění navrhovaných opatření nebude přírodní prostředí významně nepříznivě ovlivněno. Z rostlinných ani živočišných druhů nebyl ve sledovaných rozvojových lokalitách zaznamenán žádný zvláště chráněný druh.

Biochory

- 4 BM Rozřezané plošiny na drobách v suché oblasti 4. v.s. (Úněšov, Štipoklasy)

Biochora se nachází na z. a s. okraji Plzeňské pánve a pokračuje i dále k východu, především na rozvodních plošinách. Reliéf je typický velkými, tektonicky zdviženými, mírně vyklenutými plošinami. U okrajů plošiny přecházejí do výrazných údolí, hlubokých cca 50 m. Hlubší údolí bývají již samostatnými biochorami. Substrát tvoří zvrásněné svrchně paleozoické droby (jež převažují), prachovce a břidlice. V nich se vyskytují menší vložky matabazaltů (spilitů) a silicitů (bulizníků), stejného stáří (jejich větší celky tvoří již samostatné biochory). Na povrchu plošin se typicky vyskytují mocnější zvětraliny, často i předkvarterní. V plochých depresích se v glaciálech nahromadily hl.p. svahoviny. Výchoz uhelné sloje zč. karbonu je v PP Bašta. Půdy jsou zpravidla typické kambizemě, v lesích

převažují kyselé kambizemě a pod jehličnatými porosty se vyskytují i silně kyselé kambizemě. Na hlubších zvětralinách a svahovinách jsou udávány luvizemě, vzácněji pseudogleje. Půdy jsou převážně středně těžké, písčito - hlinité. Klima je MT (nejteplejší z MT), srážkově ve 4. v.s. slabě až silně podprůměrné (MT 11, na z. 1.28 a Jesenicku i MT 4 a 7). Relativně vyšší srážky jsou s. části 1.19, kde se také vyskytují bučiny. Na plošinách jsou průměrné podmínky pro vývoj přízemních teplotních inverzí, region. inverze zde nemají větší roli, výraznější inverze jsou jen na dnech údolí.

Vegetace: Varianta plzeňská: Základním typem potenciální přirozené vegetace jsou bikové doubravy (*Luzulo albidae-Quercetum petraeae*), které na více degradovaných půdách přecházejí v brusinkové borové doubravy (*Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*). Druh kontrastně-similární. D: 3AB3 (15), 3B3 (10), 4 AB3 (40), 4B3 (16), 4AB4 (7). K: 3AB-B1-2 (1), 3A3 (1), 4AB-B1-2 (2), 4A3 (5), 4A-ABBb (2).

Současné využití krajiny: lesy 38 %, travní p. 7,5 %, vodní pl. 1 %, pole 48 %, sady 2 %, sídla 1 %, ostatní 2,5 %. Lesy a pole mají v průměru vyrovnané zastoupení. Lesy jsou hojnější než v typu 4BM (tam 31 %), dominují v sv. části Křivoklátska (85 % velké komplexy), jinde 7 - 57 % - malé i středně velké celky. V lesích dominuje borovice a smrk, přimíšen je modřín a u okrajů lesů i břiza a dub. Na j. svazích se místy objevuje teplomilný porost (např. bělozářka liliovitá). Větší jehl. lesy leží při okrajích PR Střela (v 1.16). Na kontaktu s typem -4II je PP Černošinský bor (starý borový les), díky živnějším půdám ze sousedního typu s bohatým podrostem bylin a keřů. Travní porosty jsou zastoupeny málo, proti typu 4BM je jejich zastoupení méně než poloviční. Především se zachovaly v lesních enklávách a nivách. Zbytky teplomilných společenstev na malé vložce čedičů jsou v PP Krasíkov. Vodní plochy jsou vzácné, nejčastější jsou hladiny potoků, zpravidla se však vyskytují i malé rybníky, které zvláště v lesním prostředí mají vyšší biologickou hodnotu. Rybníček s okolními mokřady je chráněn v PP Plaviště (1.16). Pole jsou velká, na sníženinách plošin odvodněná, ohraničená především lesy a komunikacemi. Podél cest se vyskytují solitéry dubů a lip. Sady jsou velmi vzácné, tvořené jen skupinami ovocných stromů u vesnických stavení. Sídla jsou zastoupena především malými uzavřenými obcemi, z větší části upadajícími. Nachází se zde i menší počet středně velkých obcí a ojediněle větší vesnice, některé s cennými památkami (rom. kostel v Potvorově, klášter v Kladrubech). V Plzeňském bioregionu se ojediněle zachovala hrázděná architektura statků. Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: přirozené BUAD, ADJs, ADE.

4 BN Rozřezané plošiny na zahliněných štěrcích 4.v. s. (Úněšov)

Reliéf je tvořen plošinami do různého stupně rozčleněnými erozí toků při vzniku malých údolí. Údolí jsou hluboká 20 – 60 metrů a jsou široká, otevřená. Reliéf je zpravidla drobně členitý, bez větších rovin. Substrátem jsou převážně ledovcové sedimenty s převahou písku a souvrstvími hlín. Vlivem tlaku ledovce i následných svahových pochodů jsou sedimenty často promíšeny. Ve vnitrozemí se objevují předkvartérní jezerní sedimenty kyselých jílu a písku. Půdy jsou velmi proměnlivé v závislosti na převládající složce a vlhkosti. Na plochých návrších mimo les převládají kyselé kambizemě a oglejené luvizemě, na svazích a v depresích kyselé pseudogleje. V lesích pod převažujícími jehličnatými porosty jsou v závislosti na převaze písku či hlín udávány kambizemní podzoly nebo luvizemě. Celkově jsou půdy kyselé, hlinito-písčité. Mají šedobílou barvu.

Klima je mírně teplé.

Vegetace: Varianta hercynská základní: Dominantním typem potenciální přirozené vegetace

je acidofilní biková doubrava (*Luzulo albidae* – *Quercetum petraeae*). Podél potoků se vyskytují nivy s vegetací podsvazu *Alnenion glutinoso* – *incanae*. Na odlesněných místech jsou charakteristické luční porosty svazu *Arrhenatherion*, na vlhkých místech svazu *Calthion*, na suchých trávníky ze svazu *Violion caninae*. Druh kontrastně - similární, v 3.5 homogenní. D: *4AB3 (42), 4B3 (35), 4AB4 (8). K: *4A2-3ar (7) – zřejmě mimo 1.21, 1.25, 1.39, 3.5, *4A3 (5), 4BC5a (3), *4AB7b (zatopené pískovny) (+), *4AB8b (+), *4AB9b (+).

Současné využití krajiny: Lesy 19 %, travní p. 17 %, vodní pl. 1 %, pole 47,5 %, sady 4 %, sídla 6,5 %, ostatní 5 %. Lesy tvoří v některých segmentech jen malé porosty ve stržích a na svazích, většinou se však vyskytují lesy středně velké a velké. Všechny lesy, zvláště však malé, mají silně členité okraje. V lesích převažují bory, v menší míře kulturní smrčiny. Častá je příměs břízy, ve stržích jasanů a buků, na okrajích lesů i dubů. Travních porostů je díky převažujícím vysokým srážkám hojně, vyskytují se jak v nivách, tak na svazích i plošinách a jsou většinou intenzivně obdělávány. Porosty s mimořádnou biologickou hodnotou se zde prakticky nevyskytují. Vodních ploch je málo. Na rozdíl od předchozích typů pahorkatin s plošinami zde téměř chybějí rybníky a vodní plochy jsou tvořeny hladinami podhorských řek a potoků (Bělá). Výjimečně se zde vyskytují malá jezírka v pískovnách.. Převažují pole, která jsou zpravidla středně velká až velká a často mají složitý půdorys. Ohraničena jsou zarostlými stržemi a malými údolími či vodními toky, často též obcemi. Rozptýlené dřeviny v polích zpravidla chybějí. Místy se však v polích nacházejí zarůstající pískovny. Sady se téměř nevyskytují, malé skupiny ovocných stromů jsou v teplejších polohách u vesnických stavení. Sídla jsou poměrně hojná a velká. Převažují velké vesnice, protažené podél vodních toků na několik km a s rozvolněnou zástavbou. V Žitavském bioregionu se často vyskytují velká roubená patrová stavení s podstávkou, v jižních Čechách jsou tradiční malé a středně velké uzavřené vesnice. Náhradní typy: 4RU. Cílové ekosystémy: Přirozené: BUAD, ADE (jen v 1.28, 1.43, 1.56, 1.57, 2.1) v 1.43 i ADJs; náhradní: ATT, VOVS.

- 4BX Rozřezané plošiny na kaolinickém permu v suché oblasti 4 v.s. (Úněšov, Štipoklasy)
Extrémní typ, vyskytuje se jen v bioregionu 1.28. Tento typ biochory je vázán výhradně na sv. část Plzeňského bioregionu a tvoří největší specifikum. Reliéf má charakter mírně zvlněných plošin s plochými vrcholy, do kterých se pouze u okrajů zařizly vodní toky a vytvořily mělká otevřená údolí, zpravidla výškově asymetrická, hluboká 20 - 60 m. Skalní útvary téměř chybějí, výjimkou je Malesická skála a dále balvany na svahu s. od vrcholu Lom. Velmi mělký reliéf prorážejí drobné neovulkanické kužely, např. téměř odtěžený, původně 80 m vysoký Pekelný vrch u Březína nebo PP Příšovská homolka (větší kužely jsou samostatné typy biochor). Nad plochý reliéf se také zvedají ploché vrchy tvořené odolnějšími slepenci, např. Krkavec u Plzně nebo Lišák u Štipoklas (667 m, nejvyšší bod typu). Reliéf je místy silně změněn velkými povrchovými doly na kaolin a odkališti. Místy jsou i haldy po hlubinné těžbě černého uhlí, malé opuštěné pískovny a malé zatopené lomy. Chráněna je zde nereprezentativní skalní pyramida PP Malesická skála, pseudokrasový žleb je PR Petrovka. Substrát tvoří především svrchnokarbonské arkózy, jílovce a prachovce s vložkami slepenců. Tyto horniny (zvláště arkózy) v tropickém klimatu druhohor zvětraly na kaolin. V místech s větší přítomností křemenných zrn zůstaly drobně zrnité křemenné slepence s otvory po vyvětralých zrnech živců. Vlivem volného hliníku jsou tyto zvětralinny pro většinu rostlin toxické. Ojedinelý výchoz neovulkanitů je chráněn v PP Příšovská homolka. Půdy mimo les jsou klasifikovány jako kyselé kambizemě, v lesích však jsou

podzolované kambizemě, podzoly a na vlhčích místech i pseudoglejové podzoly. Půdy jsou podle stupně zvětrání hlinito-jílovité až hlinito-písčité. Zpravidla jsou těžší a mají načervenalou barvu. Klima je mírně teplé ve 4. v.s. relativně suché (MT 11, vyšší Manětínská vrchovina převážně MT 3).

Vegetace: Potenciální přirozenou vegetaci tvoří acidofilní brusinkové borové doubravy (*Vaccinio vitis-idaea-Querceteum*), na příznivějších vlhčích stanovištích snad i bikové bučiny (*Luzulo - Fagetum*). Na mokřích místech se objevuje i vegetace bažinných olšin svazu *Alnion glutinosae*, podél potůčků luhy podsvazu *Alneion glutinoso-incanae*. Na odlesněných místech jsou charakteristické luční porosty svazu *Cynosurion* a *Violion caninae*, na vlhkých místech svazu *Calthion*, místy i rašelinné louky *Caricion fuscae*. Druh homogenní. D: 4A3 (60), 4 AB3 (37). K: 4A4 (1), 4A5b (1), 4BC5a (1). Současné využití krajiny: lesy 64 %, travní p. 7,5 %, vodní pl. 1 %, pole 60 %, sady 2,5 %, sídla 2 %, ostatní 3 %. Dominují lesy, ve vyšších polohách velké lesní komplexy, v nižších polohách velké lesy. Převažují v nich kulturní bory, v nižších polohách s hojným dubem, ve vyšších polohách se smrkem. Bory na extrémně kyselých stanovištích jsou rozvolněné a mají až parkový ráz. Především po obvodu lesů se hojně vyskytuje bříza. Rašelinné bory jsou chráněny v PR Petrovka u Plzně, zbytek borové doubravy chrání blízká PP Doubrava. Travní porosty jsou téměř výhradně vázány na nivy potoků. Rašelinné louky jsou chráněny v PR Petrovka, další nechráněná území jsou po obvodu Manětínské vrchoviny. Suché trávníky zde téměř chybějí, v netypické formě jsou součástí PP Příšovská homolka. Vodní plochy jsou zastoupeny několika malými rybníky, především ale zatopenými jámami po těžbě kaolinu. Pozoruhodné je Zelené jezírko po těžbě vitriolové břidlice u Dolní Bělé. Pole jsou převážně velká, bez doplňující zeleně, což je částečně kompenzováno velkým rozsahem lesů v okolí. Hranici polí tvoří většinou lesy. Sady se nacházejí především u rodinných domů po obvodu vesnic. Zvláštností jsou ovocné a růžové sady u Všerub. Sídel je málo, většinou malé a středně velké vsi. Typická jsou rozsáhlá hornická městečka s průmyslovými závody, situovanými často v lesích, např. Třemošná a Horní Bříza. Leží zde i panelové sídliště Bolevec na s. okraji Plzně. Po obvodu Manětínské vrchoviny jsou zbytky původní lidové roubené architektury (Hůrky, Horní Hradiště, VPZ Radějov).

Náhradní typy: - . Cílové ekosystémy: přirozené ADE, BUAD, náhradní - .

4 Do Podmáčené sníženiny na kyselých horninách 4. v.s. (Úněšov)

Typ se hojně nachází především na tektonicky zdvižených plošinách v hercynské podprovincii, poměrně častý je i na okrajích výše položených pánví. Největší plochy má v bioregionech Brdském a Plzeňském. Reliéf má ráz velmi ploché deprese, většinou koncentricky se svažující ke středu či místu odtoku ze sníženiny. Netypické součásti tvoří vystupující sušší ploché hřbítky. Substrát tvoří zpravidla skalní podloží. Tyto horniny jsou však na povrchu většinou kryty mocnějšími zvětralinami, proto bezprostřední vliv substrátu je odcloněn). Méně časté a méně typické jsou odvápněné kyselé hlíny. Klasická paleontologická naleziště jsou PP Pod starým hradem (1.28). Půdy jsou převážně primární pseudogleje, které směrem k okrajům a na hřbítky přecházejí v kyselé oglejené kambizemě a směrem k jádru depresí do glejů a glejových fluvizemí. Vlivem přítoku kyselejší podzemní vody se v depresích a na skalních horninách někdy objevuje slabé rašelinění. Půdy jsou tedy mírně až silně kyselé, zpravidla kamenito-hlinité až drobně šterkovité, vlhké až mokré, středně živné, středně těžké. Téměř všechny tyto půdy v 70. a 80. letech 20. st. podlehly systematickému odvodnění trubkovou drenáží a jejich hydrický režim i ostatní

vlastnosti jsou i různě změněny. Klima je mírně teplé a většinou průměrně vlhké (MT 7 a 9), často i vlhčí (MT5) nebo mírně chladnější a vlhčí (MT3 a 2). Vlivem depresní polohy se zde vyskytují výrazné teplotní inverze, které společně s vlhčími půdami vedou k častějšímu výskytu mlh a rosy. Toto mikroklima umožňuje přežívání druhů vyšších poloh.

Vegetace je regionálně, ale především lokálně silně heterogenní. Varianta hercynská základní: V nevýrazných sníženinách a na plošinách dominují bikové jedliny (*Luzulo pilosae-Abietetum*), které na lesních prameništích a kolem malých potůčků provázejí ostricové jasaniny (*Carici remotae-Fraxinum*). Podél potoků se vyskytují nivy s vegetací podsvazu *Aleion glutinoso-incanae* a vegetace svazu *Petasition officinalis*. V bezodtokých sníženinách se stagnující vodou lze očekávat bažinné olšiny ze svazu *Alnion glutinosae*, nejpíše as. *Carici elongatae-Alnetum*. Hlavním typem potencionální přirozené vegetace na relativně sušších stanovištích jsou acidofilní doubravy, zejména jedlové (*Abieti-Quercetum*), nebo acidofilní jedlobučiny, nejpíše bikové bučiny (*Luzulo - Fagetum*), subas. *luzuletosum albidae*. Na odlesněných vlhkých místech se objevují rašelinné louky *Caricion fuscae*, které přecházejí v louky svazu *Calthion*. Kolem rybníků se vyskytuje vegetace cysokých ostríc (*Magnocaricion elatae*) a komplex vodní vegetace. Druh similární. D: 4AB3 (25), 4 AB4 (55). K: 4A-AB5b (10), 4BC5a (5). V 1.28, 1.29, 1.42 mají STG 3. hydrické řady převážně kontinentální ráz (3x).

Současné využití krajiny: lesy 36,5 %, travní p. 22,5 %, vodní pl. 9 %, pole 24,5 %, sady 1 %, sídla 2 %, ostatní 3 %. Zastoupení lesů je v porovnání se sníženinami na bazických horninách (typ 4Db) více než trojnásobné (tam 10 %). Lesy zpravidla tvoří malé a středně velké segmenty smrkových monokultur. Podél potoků a na okrajích rybníků na dnech depresí se vyskytují olšiny, které se zvláště od 70. let 20. st. spontánně šíří na opuštěné mokré louky. Poměrně častá je zde příměs borovice lesní a na okrajích lesů a v menších lesích i jedle. Výjimečně se zde vyskytují také doubravy dubu letního, příměs tohoto dubu v lesích je však běžnější. Rozloha travních porostů po systematickém odvodnění v 60. až 80. letech 20. st. dramaticky poklesla. V současnosti jsou travní porosty zastoupeny především vlhkými meliorovanými loukami (z nichž občas vyčnívají vyvrácené skruže odvodňovacích šachet). Nejvlhčí místa v depresích, nivách a na okrajích rybníků byla naopak opuštěna a většinou se přeměnila v mírně ruderalizované mokřady, zpravidla zarůstající olšinami a vrbami. Mnohé intenzivní travní porosty byly obnoveny v 90. letech. Louky mají převážně sníženou biologickou hodnotu, vzácné louky s přirozenou druhovou skladbou a výskytem vzácných druhů jsou většinou chráněny. Jsou to např. PR Kamenný rybník. Vodní plochy jsou velmi charakteristickým rysem tohoto typu biochory (proti typu biochory na bazických horninách 4Db je zde jejich zastoupení trojnásobné). Jedná se především o malé a středně velké rybníky, zakládáné již od středověku v nejmokřejších a jinak nevyužitelných částech sníženin. Pole převážně leží na systematicky odvodněných pozemcích. Jsou středně velká, zpravidla ohraničená příkopy, komunikacemi a lesy. Při poškození drenáží se zamokřují a zamokřené lokality bývají opuštěny a zarůstají ruderalní mokřadní vegetací. Sady zde téměř chybějí, ovocné stromy jsou vázány jen na zahrádky u vesnických usedlostí. Sídla jsou spíše vzácnější, vyskytují se malé až velké vsi. Náhradní typy: 4To . Cílové ekosystémy: přirozené LOMO, LONO, BUAJ, náhradní MTH, VOVS, VOLS. Do BC je nutno zahrnout i vodní plochu, pobřežní mokřady a travnatý porost.

- 4PM Pahorkatiny na drobách v suché oblasti 4. v.s. (Úněšov)

Segmenty tohoto typu jsou soustředěny ve středozápadních Čechách, rozhodující plocha

typu leží v Plzeňském bioregionu (1.28) – 205 km². Reliéf je tvořen více či méně výraznými, více či méně izolovanými pahorky s konvexně – konkávním profilem svahů. Pahorky jsou odděleny otevřenými plochými, často podmáčenými sníženinami. Pahorky v Plzeňském bioregionu (1.28) a v Křivoklátském bioregionu (1.19) jsou velmi ploché a neznatelně přecházejí do širokých sníženin. Jinde jsou nápadné, strmě vystupující a od úpatí mají převýšení i přes 100 m. V Plzeňském a Křivoklátském bioregionu ve hřbetnici pahorků ojediněle vystupují buližnickové skály s výškou až přes 10 m. Substrát je v Čechách tvořen spodnokambriky a svrchnoproterozoickými břidlicemi a drobnými, které se zpravidla střídají. Směr vrstev ve všech bioregionech je severoseverovýchod – jihojihozápad. Půdy mimo les jsou převážně typické kambizemě, v depresích luvizemě, luvizemě pseudoglejové i primární pseudogleje. V lesích jsou většinou udávány slabě kyselé kambizemě, v Plzeňském bioregionu převážně silně kyselé kambizemě i kambizemě podzolované. Silně kyselé kambizemě se hojně vyskytují i v Křivoklátském bioregionu. Na vrcholcích pahorků v lesích bývají též nevyvinuté kamenité kyselé kambizemě. Rankery a litozemě jsou velmi vzácné. Půdy jsou zpravidla středně těžké a mají světle hnědou barvu.

Klima je mírně teplé, srážkově slabě podprůměrné (MT5, MT7). Pouze v teplejším a sušším Plzeňském bioregionu je zvláště v centrální části výrazně suché (MT10, MT11). Projevuje se odlišná orientace svahů, zřetelně teplejší jsou jižní svahy a hřbety. Vrcholky pahorků jsou exponovány vůči větrům. V plochých sníženinách mezi pahorky jsou podmínky pro tvorbu středně silných teplotních inverzí.

Vegetace: Varianta plzeňská (1.28): V potenciální přirozené vegetaci snad dominují acidofilní bikové doubravy (*Luzulo albidae – Quercetum petraeae*), květnaté bučiny jsou vzácné a zastoupené kyčelnicovým typem (*Dentario enneaphylli – Fagetum*). Druh similární. D: *3AB1-2 (2), *3AB3x (23), *3B3x (10), *4AB3 (25), *4B3 (28), 4B4 (10). K: 3A2-3 (+) - jen v 1.19 a 1.28, 4BC5a.

Současné využití krajiny: Lesy 39 %, travní p. 12 %, vodní pl. 0,5 %, pole 40,5 %, sady 3,5 %, sídla 2 %, ostatní 2,5 %. Lesy jsou mírně hojnější než ve vlhčím typu 4PM (tam 34 %). Převážně jsou středně velké a velké; v Křivoklátském bioregionu lesy tvoří dokonce rozsáhlé komplexy. Mírně převažují kulturní smrčiny, ale hojně jsou i kulturní bory nebo velká příměs borovice, alespoň na krajích lesů. Ve všech bioregionech se objevuje příměs dubu, ojediněle i habru. Příměs buku je vzácná a nachází se místy v Křivoklátském bioregionu (1.19). Doubravy se vyskytují na Trném vrchu u Holýšova a na jižních svazích východně od zámku Kozel v Plzeňském bioregionu (1.28), kde jsou též chráněny v PP Hádky (5 ha). Dubohabřiny i s květnatým podrostem jsou v částečně zasahující PR Zvoníčkovna (9 ha). Částečně přirozené lesy s jesenickým modřínem a borovicí jsou chráněny v 1.55 v PP Hůrky. Travní porosty jsou poměrně vzácné a nacházejí se hlavně v nivách potoků a malých zamokřených sníženinách. Nemají zřejmě větší botanickou hodnotu. Vodní plochy jsou vzácné a tvoří je především hladiny potoků. Ve většině bioregionů se nacházejí i ojedinělé malé rybníky a severně od Rokycan i několik rybníků středně velkých. Prameniště je chráněno v 1.19 v PP Studánky u Cerhovic. Pole jsou především na mírnějších svazích na úpatích pahorků a v odvodněných depresích. Jsou často velká i bez dřevin; více dřevin v polích zůstalo v Krnovském bioregionu. Pole jsou nejčastěji ohraničena lesy a komunikacemi. Sady jsou u rodinných domků především po obvodech vesnic. Velké produkční sady jsou zcela ojedinělé (Nebílovy, Sosnová). Sídla je poměrně málo, převažují středně velké vsi. V jižní části Plzeňského bioregionu jsou i typické malé vesnice. V Křivoklátském bioregionu se nachází historické městečko Zbiroh.

V Plzeňském a Křivoklátském bioregionu je několik vsí se zachovalou lidovou roubenou architekturou, ve vsi Jablečno byla vyhlášena památková zóna. Náhradní typy: 4PM + -4PS, -3PM + 4VM. Cílové ekosystémy: Přirozené: BUAD, BUKD, ADJs.

Územní systém ekologické stability (ÚSES)

Podle zák. č. 114/92 Sb., v krajině tvoří soubor funkčně propojených ekosystémů, resp. ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních ÚSES jsou vymezovány tzv. biocentra a biokoridory.

Územní systém ekologické stability (ÚSES), dle zák. č. 114/92 Sb., v krajině tvoří soubor funkčně propojených ekosystémů, resp. ekologicky stabilnějších přirozených a přírodě blízkých ekosystémů, které udržují přírodní rovnováhu. V rámci nadregionálních, regionálních a místních ÚSES jsou vymezovány tzv. biocentra a biokoridory.

Nadregionální biocentrum B35 v Přírodním parku Manětínská je i na části Úněšova
Regionální biokoridor RK 1055 v kaňonu Blažimského potoka v Přírodním parku Manětínská R BC 1096 Hlaváčkův mlýn - 1099 Karlův Dvůr (K48) - 1102 Nečtiny a LBC 1055/1, LBC 1055/2 Štipoklasy.

Lokální ÚSES je třeba aktualizovat.

Pro zajištění ekologické udržitelnosti je potřebné v ÚPD vymezit stanovená biocentra ÚSES jako NP, NL, NV příp. NS a dále vymezit i biokoridory.

Při navrhované výstavbě je nutno nenarušovat vymezená biocentra a zachovávat průchodnost vymezených biokoridorů ÚSES, minimalizovat zásahy do trvalé zeleně a břehových porostů a neznečišťovat vody těchto toků.

Zvláště chráněná území přírody,

definována zákonem č. 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny (registrovaná v ÚSOP) tvoří Památné stromy

- Lípy v Číhané
- Vlastin dub v Úněšově

Území Natura 2000

Evropsky významné lokality a Ptačí území se zde nevyskytují a dle vyjádření KÚ PK nejsou záměry ÚP Úněšova dotčeny.

Významné krajinné prvky (VKP)

Významný krajinný prvek (VKP), dle zák. č. 114/92 Sb. jsou ekologicky, geomorfologicky nebo esteticky hodnotná část krajiny utváří její typický vzhled nebo přispívá k udržení její stability. Významnými krajinnými prvky (ze zákona) jsou lesy, rašeliniště, vodní toky, rybníky, jezera, údolní nivy, tj. místní potoky s přítoky, se svými údolními nivami, rybníky a další vodní plochy a lesní komplexy. Jedná se zejména o potoky a lesní plochy na území obce.

Dále jsou jimi jiné části krajiny, které zaregistruje podle § 6 orgán ochrany přírody jako VKP (příslušným orgánem je obvykle RŽP OkÚ) - v obci Úněšov nebyl žádný registrován.

Nezbytné je nenarušovat a nepříznivě ovlivňovat VKP, zejména z ekologických i vodohospodářských důvodů, k čemuž směřuje část navrhovaných opatření.

A3. Charakteristiky životního prostředí, které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny

Záměry - charakter, rozsah, kapacita a zdůvodnění

1) Úněšov - Štipoklasy

- lokalizace: v pásu obytné zóny na okraji PUPFL
- záměr: rozšíření plocha bydlení venkovské
- investor:
- sousedé:
- bioregion: 1.28
- biochora: -4BM
- zábory půd: p. č. 40/1,
- výměra: 3985 m²
- kultura: trvalý travní porost,
- BPEJ: nemá
- vlastník: Vozárovi Z. a M., Plzeň
- **závěry: objekt rodinného domu vhodné umístit v jižní části pozemku a tím propojit obytnou zónu, druhou - severní klínovitou část ponechat jako zahradu vzhledem k ochrannému režimu lesa**
- **individuální regulativ: plocha pro RD bude realizována ve vazbě na obytnou zónu v jižní části parcely na rozloze 1500 m²**

2. Úněšov

- lokalizace: v návaznosti na stávající výrobní areál
- záměr: rozšíření plochy výroby a logistiky (sezonní třídění brambor, skladování, kovovýroba části zemědělských strojů)
- vlastník a investor: Černík V., Úněšov, VIKING Holoubkov
- bioregion: 1.28
- biochora: -4BM
- zábory půd: p.č. 591/11, 9402 m² a p.č. 591/1, 16340 m², tj. celkem 25742 m² :
orná půda, BPEJ 72604, 74814, TOP 3,5, BPEJ 73301, 126 m², TOP 2
- **využití:**
zájmová plocha na p.č. 591/11 a 591/1 o rozloze 25742 m² bude využita na haly logistiky a výroby a manipulační plochu, příp. bezpečnostní pásmo vnitřního plynovodu:
- **regulativ:**
 - v případě výroby podléhající posouzení vlivu na životní prostředí je nutno provést vyhodnocení „EIA“
 - část p.č. 591/11 s TOP 2, tj. malá plocha 126 m² jež je zemědělsky prakticky nevyužitelná, neboť je uvnitř areálu, se doporučuje využít pro okrasnou zeleň, příp. s užitkovou funkcí

- zdůvodnění veřejného zájmu: dle strategického plánu obce Úněšov 2014 - 2017 je třeba obec demograficky stabilizovat, tzn. zastavit degresivní vývoj a proto je ve veřejném zájmu podpořit rozvoj tohoto záměru a využít jak současné provozní vazby, tak výbornou dopravní dostupnost a navíc podpořit ekonomickou a sociální udržitelnost vylidňujícího se území „vnitřního pohraničí“ zajištěním zaměstnanosti a potřebných nových pracovních míst

a) Vliv na krajinný ráz

Krajinný ráz, podle zák. č. 114/92 Sb., kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností, snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významnosti krajinných prvků, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Krajinný ráz (tvářnost krajiny) tvoří všechny prvky krajiny vč. staveb a vzájemné vztahy prvků. Estetická hodnota krajinného rázu je jednou ze součástí obecného estetického působení prostředí na člověka, jehož součástí je nejen krása, ale i ošklivost. Harmonické měřítko krajiny je jedním z dominantních typických znaků.

Krajinný ráz, podle zák. č. 114/92 Sb., kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností, snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu.

Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování VKP, zvláště chráněných území, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Prioritně je nutno nenarušit významné historické panorama obce.

Ochrana krajinného rázu v Úněšově je značně aktuální, neboť vlastní území obce je krajinářsky doposud cenné krajinnými hodnotami. Sledované území má pahorkatinný reliéf. **Fenomenem obce Úněšov je přírodně krajinný ráz na okraji přírodního parku Manětínská, který je potřebné zachovat.**

Přírodní park Manětínská

Přírodní park na ploše cca 4500 ha v severní části okresu Plzeň – sever zahrnuje rozsáhlý lesní komplex, při okraji s několika menšími rybníky v plochém permokarbonském terénu. Území je minimálně osídlené, několik drobných osad a samot při okraji parku je využíváno především pro chalupářskou rekreaci. Geologicky je území budováno karbonskými arkózami, pískovci, slepenci, prachovci a jílovci s ojedinělými neovulkanickými suký (v západní části parku byla drobná těžba čediče, např. u Čertova vrchu a na Pekelném vrchu při okraji parku). Geomorfologicky přísluší území parku do oblasti Plzeňské pahorkatiny, celku Jesenické pahorkatiny, podcelku Manětínské vrchoviny, v okrsku klenbovitě vyzdvížené Lomské vrchoviny (nadmořská výška území parku je obvykle 500 – 600 m). Zdejší vrchovinný reliéf se vyznačuje širokými strukturálně denudačními hřbety (se zbytky sníženého zarovnaného povrchu na karbonských, místy kaolinicky zvětralých horninách) a široce rozevřenými svahovými údolími potoků a ojedinělými neovulkanickými suký.

Nejvyšším bodem je Lišák u Štipoklas (677 m n.m.), významné body tvoř Velká Myť (658 m) a Lom (657 m) v centru parku, Špičák u Nečtin (611 m) a Malý Špičák u Čbánu (605 m). V parku je prameniště několika potoků, zejména Třemošenského potoka / Třemošenky, Černého potoka (s Černým rybníkem, zv. Porajt), Zlatého potoka, Dubiny, Pstružného potoka, Malého potoka, Kačiny, potoků Chladná a Veska.

V území parku je mapovaná potenciální vegetace biková bučina (*Luzulo – Fagetum*) a brusinková borová doubrava (*Vaccinio vitis-idaeae-Quercetum*). V převážně zalesněném parku jsou vedle smrkových, méně borovo-smrkových porostů i lokality původních dřevin. Z rozsáhlého lesního komplexu se dřevo pálilo v milířích např. u Spankova. V lesích se vedle běžného smrku (*Picea abies*) a borovice lesní (*Pinus sylvestris*) vyskytuje buk lesní (*Fagus sylvatica*), v nižších polohách dub (*Quercus petraea*, *Q. robur*), bříza bělokorá (*Betula pendula*), jeřáb ptačí (*Sorbus aucuparia*), klen a mléč (*Acer pseudoplatanus*, *A. platanoides*), krušina olšová (*Frangula alnus*), vzácněji lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*) či jalovec obecný (*Juniperus communis*) a některé vrby (*Salix caprea*, *S. aurita*, *S. cinerea* a bývala i *S. rosmarinifolia*). Cenná je zejména květena v okrajových vlhkých loukách. V parku byla vymezena přírodní rezervace Hůrky s rašeliništní vegetací, kde se vyskytuje např. rosnatka okrouhlostá (*Drosera rotundifolia*),. V jižní části parku se v blízkosti PR Hůrky vyskytuje několik rašeliništních lokalit s dalšími cennými druhy, např.: kosatec sibiřský (*Iris sibirica*), vachta trojlistá (*Menyanthes trifoliata*), tučnice obecná (*Pinguicula vulgaris*), hořepník luční (*Pneumonanthe vulgaris*) aj. Z významnějších rostlin se v parku dále vyskytují např.: sasanka hajní (*Anemone nemorosa*), bukvice lékařská (*Betonica officinalis*), bohatství ostřic (*Carex limosa*, *C. lasiocarpa*, *C. davalliana*, *C. dioica* aj.), vzácně prstnatec májový (*Dactylorhiza majalis*), krušík širolistý (*Epipactis helleborine*), suchopýr širolistý (*Eriophorum latifolium*), chrpa hřebenitá (*Jacea subjacea*), kohoutek luční (*Lychnis flos-cuculi*), kyprej vrbice (*Lythrum salicaria*), klikva bahenní (*Oxycoccus palustris*), vraní oko čtyřlísté (*Paris quadrifolia*), tolije bahenní (*Parnassia palustris*), všivec bahenní a lesní (*Pedicularis palustris*, *P. sylvatica*), vemeník dvoulistý (*Platanthera bifolia*) vítod hořký (*Polygala vulgaris*), hadí mord nízký (*Scorzonera humilis*), šišák vroubkovaný (*Scutellaria galericulata*), olešník kmínolistý (*Selinum carvifolia*), sedmikvítek evropský (*Trientalis europea*), bařička bahenní (*Triglochin palustre*) úpolín nejvyšší (*Trollius altissimus*), kozlík dvoudomý (*Valeriana dioica*), violka bahenní (*Viola palustris*) aj. V území se historicky vyskytovaly i kapradiník bažinný (*Thelypteris palustris*) a bublinatka menší (*Utricularia minor*). V parku jsou i památné stromy, např. Libenovský dub.

Z lovné zvířeny se zde vedle srnce (*Capreolus capreolus*) vyskytují i siky (*Cervus nippon*) a daňci (*Dama dama*), dále zajíc polní (*Lepus europeus*), hojné je prase divoké (*Sus scrofa*). Zajímavý je novější výskyt rysa ostrovida (*Lynx lynx*), zřejmě mladšího jedince osidlujícího nové teritorium po migraci ze Šumavy (kam byl repatriován). Vedle řady běžných hlodavců je zde i výskyt rejska obecného a malého (*Sorex araneus*, *S. minutus*) i letounů , např. netopýra rezavého (*Nyctalus noctula*). V území se ve vodních plochách vyskytují obojživelníci, např. skokan hnědý (*Rana temporaria*), z plazů např. ještěrka živorodá a obecná (*Lacerta vivipara*, *L. agilis*), slepýš křehký (*Anguis fragilis*) či zmije obecná (*Vipera berus*). Velmi bohaté je zastoupení ornitofauny. Z významnějších zástupců se zde nacházejí např.: káně lesní (*Buteo buteo*), datel černý (*Dryocopus martius*), strakapoud velký (*Dendrocopos major*), holub hřivnáč (*Columba palumbus*), bekasina otavní (*Gallinago*

gallinago), čejka chocholátá (*Vanellus vanellus*), z pěvců pěnice slavíková, pokřovní a hnědokřídlá (*Sylvia borin*, *S. curruca*, *S. communis*), budníček zelený a menší (*Phylloscopus trochiloides*, *P. collybita*), králíček obecný (*Regulus regulus*), kos černý (*Turdus merula*), v zimě drozd kvíčala (*Turdus pilaris*), červenka obecná (*Erithacus rubecula*), střízlík obecný (*Troglodytes troglodytes*), sýkorka koňadra, modřinka a uhelníček (*Parus major*, *P. caeruleus*, *P. ater*), stehlík obecný (*Carduelis carduelis*), linduška lesní a luční (*Anthus trivialis*, *A. pratensis*), hýl obecný (*Pyrrhula pyrrhula*) aj. V minulosti se býval běžný i tetřev (někdejší tokaniště mezi vrchy Lom a Čertův vrch).

Z kulturně historických památek je na okraji parku romantická zřícenina hradu Preitenštejn a zámek s historickým parkem v Nečtinách, těsně za hranicí parku je městečko Manětín, s vyhlášenou městskou památkovou zónou, zámek s historickým parkem a velkou řadou dalších, převážně barokních památek. V západní části parku bývala sklářská výroba (Skelná Huť, Melchiorova Huť, Josefina Huť u Plachtína).

Krajinný ráz, podle zák. č. 114/92 Sb., kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností, snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významnosti krajinných prvků, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Krajinný ráz (tvářnost krajiny) tvoří všechny prvky krajiny vč. staveb a vzájemné vztahy prvků. Estetická hodnota krajinného rázu je jednou ze součástí obecného estetického působení prostředí na člověka, jehož součástí je nejen krása, ale i ošklivost. Harmonické měřítko krajiny je jedním z dominantních typických znaků.

Zdejší kultivovaná krajina je využívána sídelně, těžebně, lesnický, zemědělsky, ale i pro rekreační účely. Území je charakteristické těžebními plochami pískoven a v současně i regionální skládky odpadů, komerčních a průmyslových zón. Krajinný ráz obce Úněšov je nutno chránit proto, že i pro dnešní způsob života je dochovaný krajinný ráz předností (nebo mu alespoň nepřekáží), neboť je zde jak důležitým předpokladem pro žádoucí rozvoj cestovního ruchu a významný je i pro bydlení.

Krajinný ráz obce Úněšov je nutno chránit proto, že i pro dnešní způsob života je dochovaný krajinný ráz předností (nebo mu alespoň nepřekáží), neboť je zde jak důležitým předpokladem pro žádoucí rozvoj cestovního ruchu a významný je i pro bydlení.

Pro zlepšení vzhledu a přijatelnost úprav s ohledem na zachování či zlepšení krajinného rázu je potřebné uplatňování následujících principů:

- pochopení charakteru historické duchovní podstaty sídla – *genius loci*
- vycházení z charakteru reliéfu i klimatu
- vycházení z úcty ke kulturnímu dědictví
- snaha o soulad staveb s okolím, zejména s blízkými významnými architektonickými formami
- v hmotovém uspořádání respektování místních tradic a dochované struktury sídla
- volba přiměřených měřítek, příp. strukturované rozčlenění velkých hmot
- uvážlivé využívání principů a prvků historického designu
- rehabilitace nevhodných staveb jejich transformací a konverzí k novým funkcím
- krajinné začlenění rozvojových lokalit vysokou zelení
- prioritní používání tradičních přírodních materiálů

ve vesnických lokalitách

- minimalizace terénních úprav v prospěch propojování objektů do rostlého terénu
- případné doplnění „přírodní“ vodní plochy
- používání zemitých barev.

K omezení nepříznivého dopadu na krajinný ráz je nezbytné rozšiřovaný výrobní areál odclonit krajinnou zelení.

b) Biota

Navrhované rozvojové plochy jsou převážně v synantropních biotopech, proto není předpoklad nepříznivého vlivu na chráněné ohrožené taxony rostlin a živočichů.

c) Zábory ZPF a PUPFL

Rozšíření obytné zóny

k.ú. Štipoklasy p.č. 40/1 - 1500 m²

Rozšíření logistické a výrobní zóny

k.ú. Úněšov

p.č. 591/11 a p.č. 591/1 části skladovací, manipulační a výrobní plocha 25742 m²

d) Kulturně historické nemovité památky

Kulturně-historické nemovité památky registrované

registrační č. / katalog. číslo	památky	Umístění - ulice, náměstí, poznámka
35362/4-1601 / 1000147139	kostel sv. Prokopa	Úněšov
26661/4-1602 / 1000137855	<i>areál venkovské usedlosti</i>	<i>Úněšov čp. 1, demolice, roubená obytná část transfer do Klenovic</i>
39274/4-1603 / 1000151298	socha P. Marie Immaculaty	Úněšov, na návsi
53751/4-1182 / 1000151112	<i>areál venkovské usedlosti</i>	<i>Úněšov - Budeč, čp. 4, zbořeno, zrušeno</i>
45073/4-1604 / 1000157487	areál tzv. Císařského vodního mlýna	Úněšov - Čbán, čp. 8
28622/4-1175 / 1000139944	kostel sv. Václava	Úněšov - Číhaná
32893/4.1176 / 1000144501	areál bar. fary	Úněšov - Číhaná čp. 1
33507/4-1177 / 1000145154	býv. škola - městský dům	Úněšov - Číhaná čp. 1
53629/4-1178 / 1000148675	<i>areál venkovské usedlosti</i>	<i>Úněšov - Číhaná čp. 5 patrový hrázděný objekt zbořen, zrušeno</i>

41742/4-1179 / 1000153856	socha sv. J. Nepomuckého	Úněšov - Číhaná
37169/4-1180 / 1000149074	boží muka	Úněšov - Číhaná
32935/4-1181 / 1000144545	milník hraniční panství Plasy	Úněšov - Číhaná dlouhodobě nenalezen
10654/4-3007 / 1000120392	areál zemědělského dvora Pichl	Úněšov - Lípa čp. 1
17859/4-1605 / 1000128526	zřícenina hradu	Úněšov - Podmokly zbytky terénního opevnění - příkop, val, podél úvoz. cesta k bar. dvoru (z hradu použit kámen na stavbu dvora)

Poznámka: původní Rejstřík kulturně nemovitých památek je od 1.1.2017 změněn na Památkový katalog Národního památkového ústavu.

Archeologická naleziště (Státní archeologický seznam ČR)

číslo lokality	název lokality	lokalizace
11-42-17/1	středověké osídlení Štipoklasy	200 m JJV od památníku v okolí rybníčku (jižně od současné FVE), prokázaný výskyt archeolog. nálezů (typ 1)
	centrum Úněšova	okolí návsi, pravděpodobný výskyt archeolog. nálezů (typ 2)

V ÚP Úněšov - změna č,1 nebudou kontaktovány registrované kulturně historické nemovité památky a tedy **není předpoklad narušení chráněných kulturně historických nemovitých památek.**

A4. Současné problémy a jevy životního prostředí,

které by mohly být uplatněním ÚPD významně ovlivněny, zejména s ohledem na zvláště chráněná území a ptačí oblasti

a) Zvláště chráněná území a EVL

Na území obce nejsou lokality ochrany přírody záměry změny č. 1 ÚP Úněšov ohroženy.

b) Ptačí oblasti

Ptačí oblast v zájmovém území není vymezena. **Dle KÚ PK nebudou záměry změny č. 1 ÚP Úněšov Ptačí oblasti dotčeny.**

c) Chráněné druhy organismů

V širším území sledovaných lokalit se vyskytují následující ohrožené druhy organismů:

- ještěrka obecná (*Lacerta agilis*), silně ohrožený druh C2
- mravenci rodu *Formica*, některé taxony ohrožené
- čmeláci rodu *Bombus*, ohrožený taxon

Navrhované rozvojové lokality jsou v synantropních biotopech, takže nedojde k závažnému dopadu na chráněné druhy organismů.

d) Územní systém ekologické stability

Koeficient ekologické stability je významným kritériem pro hodnocení stavu krajiny. KES vyjadřuje orientační ekologickou vyváženost přírodního prostředí zájmového území krajiny, resp. podíl stabilních a nestabilních ekosystémů. Současná situace (výměry v ha):

celková výměra	3868
- orná	1542
- zahrady a o.s.	28
- TTP	374
- les	1677
- voda	36
- zastavěná	20
- ostatní	191

$$KES = LP + TTP + VP + ZS / OP + AP = 1677 + 374 + 28 + 36 / 1542 + 100 = 2115 / 1642 = 1,28$$

LP - lesní půdy

TTP - trvalé travní porosty

VP - vodní plochy

ZS - zahrady a sady

OP - orné půdy

AP - antropogenní půdy (zastavěné a cca 1/2 ostatní zpevněné plochy)

KES = 1,28

Jedná se o území vcelku s vyváženou krajinou, technické objekty jsou v relativním souladu s přírodními strukturami, s nižší potřebou energemateriálních vkladů

e) Významné krajinné prvky, PUPFL

VKP lesní plochy (ze zákona)

V záměru stavební plochy ve Štipoklasech je potřebné respektovat ochranný režim lesa.

f) Životní prostředí obytných území

Negativní dopad hluku a imisí z výrobního areálu v Úněšově musí být řešeny na úkor vlastníka (investora). Výrobní lokality nesmí negativně ovlivňovat obytnou zónu, tedy

realizovat takové, jež nepodléhají posouzení vlivu na životní prostředí - viz Příloha č.1 k zákonu č. 100/2001 Sb.

A5. Zhodnocení stávajících a předpokládaných vlivů ÚPD

vč. vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných

Vzhledem k velikosti obce a jeho dynamickému rozvoji dochází průběžně k potřebě aktualizace územního plánu. Od nového zpracování územního plánu (ÚP) obce Úněšov vznikly nové požadavky na využití ploch jak v zastavěném, tak zastavitelném území obce a lokálně i na rozšíření zastavitelného území.

V nových záměrech musí být sledováno

- **v nejbližší obytné zástavbě nesmí být překročeny hladiny hluku 50 dB ve dne a 40 dB/A v noci**
- **musí být eliminovány nepříznivé vlivy na krajinný ráz**
- **bude zajištěna nezávadná likvidaci splaškových vod**

a) Vlivy na obyvatelstvo

Negativní dopad hluku a imisí v nově navrhovaných lokalitách poblíž silnice musí být řešeny na úkor vlastníka (investora). Výrobní lokality nesmí negativně ovlivňovat obytnou zónu, tedy realizovat takové, jež nepodléhají posouzení vlivu na životní prostředí - Příloha č.1 k zákonu č. 100/2001 Sb.

b) Vlivy na biologickou rozmanitost, faunu a flóru

Nejsou závažné, protože navrhované rozvojové lokality jsou převážně na synantropních lokalitách.

c) Vlivy na půdu

Zábor půd pro rozvojové lokality se dotýká převážně méně kvalitních půd ve třídě ochrany IV. a V., příp. III., k záboru PUPFL nedojde. Plocha 126 m² ve II. TOP byla ze záborů vyjmuta.

k.ú. Úněšov

zájmová plocha p.č.591/11 a p.č. 591/1 bude využita pro skladovací a manipulační plochy a výrobní plochu (kovovýroba), bezpečnostní pásmo vnitřního plynovodu, příp. plocha pro zeleň 126 m²

k.ú, Štipoklasy

- zájmová plocha p.č. 40/1 RD 1500 m²

d) Vlivy na vodu

Pro omezení negativních vlivů na vodní zdroje se navrhuje omezení zástavby v jejich blízkosti. Objekty musí být napojeny na ČOV, případně odpadní vody musí být vyváženy na ČOV

e) Vlivy na ovzduší a klima

Vzhledem k charakteru navrhovaných změn nejsou podstatné.

f) Vlivy na hmotné statky, kulturní dědictví vč. architektonických a archeologických památek

Tyto vlivy nejsou významné.

g) Vlivy na krajinu

Potřebné je omezit zvyšování halových objektů na 10 m, k nenarušení současného horizontu výrobní zóny obce.

h) Vztahy mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení

Při vymezování rozvojových ploch je nezbytné citlivě sledovat přírodní a životní prostředí a krajinné hodnoty.

A6. Porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů

podle jednotlivých variant řešení a jejich zhodnocení. Srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení vč. jejich omezení

Posuzované vlivy na životní prostředí a obyvatelstvo sledují:

biotu - ekosystémy a organismy, horninové prostředí, půdy, vodu, ovzduší, klima, krajinu, přírodní zdroje, kulturní památky, hmotný majetek a jejich vzájemné působení a souvislosti. Variantní řešení nebylo ve změně ÚP Úněšov sledováno.

Pro stanovení závažnosti vlivu se vycházelo z přílohy č.1 zák. č. 100/2001 Sb.

Při zjišťovacím řízení (screening a scoping) byly upřesňovány informace se zřetelem na:

- a) povahu nebo druh konkrétního záměru
- b) faktory životního prostředí, které mohou být provedením záměru ovlivněny, tj. (dle § 2)
- c) současný stav poznatků a metody posuzování.

Zaměření koncepce nepředpokládá realizaci záměrů spadajících svojí kapacitou a významností převážně do oblastí posuzování vlivů záměrů na životní prostředí dle zák. č. 100/01 Sb., v aktuálním znění.

Dále uvedená opatření jsou potřebná k zajištění trvale udržitelného vývoje obce, jak z hlediska nejen environmentálního, ale i ekonomického a sociálního, v souladu se zásadami rozvoje Evropské unie.

Legislativní a metodické podklady

Zákon č. 100/2001 Sb. o posuzování vlivů na ŽP a o změně některých souvisejících zákonů, v aktuálním znění (326/2017 Sb)

Stavební zákon č. 183/2006 Sb., v aktuálním znění

Zákon č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů v aktuálním znění

Narižení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací,

ve znění NV č. 217/2016 Sb.

Metodika posuzování vlivů koncepcí podle zák. č. 100/2001 Sb. - Věstník MŽP ČR č. 8 a 2/2004

Politika územního rozvoje ČR - aktualizace 2015

Zásady územního rozvoje Plzeňského kraje - aktualizace 2014

Strategický plán rozvoje obce Úněšov 2017 - 2025

Územní plán Úněšov 2009

Územně analytické podklady ORP Nýřany

Terénní průzkum zájmového území

Geologická mapa 1 : 200 000, ÚÚG Praha

Syntetická mapa půd ČR 1:200000, VÚMOP Praha (Novák) – Zbraslav 1993

Vodohospodářská mapa 1 : 50 000, list 21-24

Turistická mapa Plzeň - sever 1 : 50 000, KČT Praha

Základní mapa 1 : 10 000

Katastrální mapa 1 : 5 000

Absolon K.: Metodika biomonitoringu ve státní ochraně přírody, ČÚOP Praha 1993

Culek M. a kol.: Biogeografické členění České republiky, Enigma Praha 1996

Formon R.T.T., Gordon M.: Krajinná ekologie, Academia Praha 1993

Hejný S., Slavík B. eds.: Květena České socialistické republiky I. VIII., Academia Praha

Hraško J. a kol.: Morfogenetický klasifikační systém půd ČSSR – VÚPÚ Bratislava 1992

Chytrý M., Kučera T., Kočí M.: Katalog biotopů České republiky, AOPK ČR Praha 2001

Jablokov A.V., Ostroumov S.A.: Ochrana živé přírody - problémy a perspektivy, Academia Praha 1991

Jílek T. a kol.: Západočeská vlastivěda – Národopis, Západočeské nakladatelství Plzeň 1990

Kendler J.: Teoretické a praktické aspekty ekologie krajiny, MŽP ČR Praha 2000

Kolektiv: Červená kniha ohrožených a vzácných druhů rostlin a živočichů ČSFR I – V, Academia Praha 1990 – 2000

Kolektiv: Bonitace čs. zemědělských půd a směry jejich využití, MZe ČR 1990

Kolektiv: Program péče o krajinu, AOPK ČR Praha 1999

Kumpera J.: Dějiny západních Čech, Nakl. Ševčík Plzeň 2004

Ložek V.: Příroda ve čtvrtohorách, Academia Praha 1973

Machar I.: Ochrana lužních lesů a olšin, AOPK ČR Praha 1998

Mackovčín P., Sedláček M. a kol.: Chráněná území ČR XI – Plzeňsko a Karlovarsko, AOPK ČR Praha 2004

Míchal I., Petříček V.: Metodické podklady pro bilanci významných krajinných prvků v krajích ČSR, SÚPPOP Praha 1988

Mikyška R. a kol.: Geobotanická mapa ČSSR – České země, Academia Praha 1968

Moravec J. a kol.: Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení. Severočeskou přírodou – příloha, Okr. vlastivědné muzeum Litoměřice 1995

Moravec J.: Acidofilní doubravy, Academia Praha 1998

Moravec J., Husová M., Chytrý M., Neuhäuslová Z.: Hygrofilní, mezofilní a xerofilní opadavé lesy, Academia Praha 2000

Moravec J. a kol.: Rostlinná společenstva ČR a jejich ohrožení. Severočeskou přírodou – příloha, Okr. vlastivědné muzeum Litoměřice 1995

Neuhäuslová Z. a kol.: Mapa potenciální přirozené vegetace České republiky, Academia

Praha 1998

Němeček J., Smolíková L., Kutílek M.: Pedologie a paleopedologie, Academia Praha 1990

Odum E.P.: Základy ekologie, Academia Praha 1977

Petříček a kol.: Péče o chráněná území I. Nelesní společenstva, AOPK ČR Praha 1999

Prach K.: Metodika - Monitorování změn vegetace – metody a principy, ČÚOP Praha 1994

Quitt E.: Klimatické oblasti ČSSR – Studia geographica 16, Geogr. ústav Brno 1971

Spelleberg I.: Monitorování ekologických změn, EkoCentrum Brno 1995

Svobodová E.: Využití volně žijících ptáků a savců, zvláště zvěře, v bioindikaci, biodiagnostice a ekologickém monitoringu, VŠZ Praha 1987

Tomášek M.: Půdy České republiky, ČGÚ Praha 2000

Valtr P.: Venkovské osídlení a krajina západních Čech, UrbioProjekt Plzeň

Valtr P.: Některá hlediska tvorby a ochrany krajin a zdravého životního prostředí - Územní plánování a urbanismus č. 6/1995

Vlček V.: Vodní toky a nádrže, Academia Praha 1984

A7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci

všech zjištěných nebo předpokládaných závažných záporných vlivů na životní prostředí

K předcházení, snížení a kompenzaci významných vlivů na životní prostředí se navrhuje:

Základní opatření:

- Nezbytné je nenarušovat a nepříznivě ovlivňovat VKP, zejména z ekologických i vodohospodářských důvodů, k čemuž směřuje část navrhovaných opatření.
- Potřebné je respektovat ochranný režim lesních ploch v pásu 50 m, např. ve Štípkolasech, ale i vodních ploch
- Nutné je respektovat ochranu krajinné rázu v Přírodním parku Manětínsko, proto je potřebné případný halový objekt odclonit vysokou zelení
- Při navrhované výstavbě je nutno nenarušovat vymezená biocentra ÚSES a zachovávat průchodnost vymezených biokoridorů ÚSES, minimalizovat zásahy do trvalé zeleně a břehových porostů a neznečišťovat vody těchto toků.
- Pro zajištění ekologické udržitelnosti je potřebné v ÚPD vymezená biocentra ÚSES jako NP, NL, NV příp. NS a dále vymezené i biokoridory.
- Doporučuje se k omezení negativního optického působení halových areálů hmotové členění tubusů halových objektů, potřebné je uplatnění prvků trvalé krajinné zeleně při s. okraji výrobního areálu.
- Při kontaktu výrobních a logistických s obytnou zónou je třeba k odizolování realizovat ochrannou zeleň v Úněšově
- **Stavební parcely pro RD se doporučuje limitovat ve Štípkolasech.**

V navrhované rozvojových lokalitách zcela převládají synantropní segetální biotopy, proto při splnění navrhovaných opatření nebude přírodní prostředí významně nepříznivě ovlivněno. Z rostlinných ani živočišných druhů nebyl ve sledovaných rozvojových lokalitách zaznamenán žádný zvláště chráněný druh.

Při hodnocení rizika pro životní prostředí se berou v úvahu především vlivy environmentální (ekotoxická a degrabilita – rozložitelnost), přičemž při odhadu expozice se berou v úvahu organismy nebo ekosystémy, které mohou být exponovány.

Mimořádnou okolností může být případná přivalová vlna při letních povodňových deštích či jarním tání sněhu. nebo delší sucha.

Základní nutností je zajistit ekologickou udržitelnost zachováním a nenarušením základních vazeb urbánního prostředí na přírodní prostředí.

A8. Zhodnocení způsobů zpracování vnitrostátních cílů ochrany životního prostředí do ÚPD a jejich zohlednění při výběru variant řešení

Navrhovaná změna č. 1 ÚP Úněšov je v souladu se ZÚR PK a Politikou územního rozvoje ČR.

Variantní řešení nebyla zpracována. V současnosti je uvedená výsledná varianta, posuzována s nulovou (referenční) variantou.

A9. Návrh ukazatelů pro sledování vlivu ÚPD na životní prostředí

Vzhledem k problémovým vlivům rozšiřující se zástavby se navrhuje sledovat:

- vodohospodářské ukazatele zejména Třemošné, pramenící zčásti ve zdejší oblasti
- imisní a hlukové zatížení na průtahu komunikace I/20

A.10. Netechnické shrnutí výše uvedených údajů

Krajinný ráz, podle zák. č. 114/92 Sb., kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností, snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významnosti krajinných prvků, kulturních dominant krajiny, harmonické měřítko a vztahy v krajině. Krajinný ráz (tvářnost krajiny) tvoří všechny prvky krajiny vč. staveb a vzájemné vztahy prvků. Estetická hodnota krajinného rázu je jednou ze součástí obecného estetického působení prostředí na člověka, jehož součástí je nejen krása, ale i ošklivost. Harmonické měřítko krajiny je jedním z dominantních typických znaků.

Krajinný ráz obce Úněšov je nutno chránit proto, že i pro dnešní způsob života je dochovaný krajinný ráz předností (nebo mu alespoň nepřekáží), neboť je zde jak důležitým předpokladem pro žádoucí rozvoj cestovního ruchu a významný je i pro bydlení.

Pro zlepšení vzhledu a přijatelnost úprav s ohledem na zachování či zlepšení krajinného rázu je potřebné uplatňování následujících principů:

- pochopení charakteru historické duchovní podstaty sídla – genius loci
- vycházení z charakteru reliéfu i klimatu
- vycházení z úcty ke kulturnímu dědictví
- snaha o soulad staveb s okolím, zejména s blízkými významnými architektonickými formami
- v hmotovém uspořádání respektování místních tradic a dochované struktury sídla

- volba přiměřených měřítek, příp. strukturované rozčlenění velkých hmot
- uvážlivé využívání principů a prvků historického designu
- rehabilitace nevhodných staveb jejich transformací a konverzí k novým funkcím
- krajinné začlenění rozvojových lokalit vysokou zelení
- prioritní používání tradičních přírodních materiálů ve vesnických lokalitách
- minimalizace terénních úprav v prospěch propojování objektů do rostlého terénu
- doplňování vodních ploch a retenčních zdrží.

Uvažovanou výstavbou nevzniknou závažné problémy narušení územní celistvosti ekosystémů, avšak je třeba zachovat ekologickou stabilitu prvků ÚSES v okolí výrobních a logistických lokalit a narušení krajinného rázu Přírodního parku Manětínská. Ve sledovaném území patří nivní a mokřadní společenstva k nejcennějším ekosystémům v území. Při zástavbě je třeba sledovat možné ohrožení chráněných druhů organismů.

Navrhovaná změna č. 1 ÚP Úněšov je v souladu se ZÚR PK a Politikou územního rozvoje ČR. Rychlý, neregulovaný rozvoj obce Úněšov by mohl ohrožovat trvalou environmentální a sociální udržitelnost. Proto je nutné realizovat navrhovaná opatření k pro zajištění současných i budoucích potřeb dotčených obyvatel.

A11. Závěry a doporučení, vč. návrhu stanoviska ke koncepci (zda lze z hlediska negativních vlivů na životní prostředí s jednotlivou plochou či koridorem a s ÚP jako celkem souhlasit, souhlasit s podmínkami vč. upřesnění anebo nesouhlasit)

Návrh stanoviska

Posouzení vlivu koncepce územního plánu Úněšov, podle zákona č. 100/01 Sb., o hodnocení vlivů na životní prostředí, ve znění pozdějších předpisů, sleduje záměr využití výše uvedených lokalit, dle zadání zpracované změny č. 1 ÚP Úněšov.

Rozvojové lokality jsou navrhovány v Plzeňském kraji, ORP Nýřany, obec Úněšov, k.ú. Úněšov a k.ú. Štipoklasy.

Zdůvodnění navrhovaných rozvojových lokalit je následující:

- částečné vyčerpání rozvojových ploch
- nové požadavky na konkrétní využití zájmových lokalit.

Environmentální a krajinné specifčnosti rozvojových lokalit byly popsány v kapitole A7. Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci, kde byly specifikovány zjištěné nebo předpokládané závažné záporné vlivy na životní prostředí. Předpoklad výstavby lokalit je v období let 2018 – 2027.

Území potenciálně nepřímě dotčená uvedenými záměry jsou následující:

V ORP Nýřany obce Krsy, Křelovice, Ostrov u Bezdržic, Pernarec, Všeruby, Zahrádka a v ORP Kralovice obec Nečtiny.

Navrhovaná výstavba je v souladu se zadáním změny územního plánu Úněšov, je však nutno:

- aby nebyly narušeny kvality přírodního a životního prostředí, zejména VKP a prvky ÚSES
- aby nebyl narušen krajinný ráz
- aby nedocházelo k negativním vlivům na životní prostředí okolních obytných zón a ke ztrátě kvality obytného prostředí.

Zadání ÚP Úněšov řeší náměty změn v obci Úněšov. Vzhledem ke složitosti uspokojivého řešení rozvojové problematiky obce, byl k optimalizaci řešení nepříznivých dopadů navrhované změny č. 1 ÚP Úněšov souběžně zpracována změna ÚP a „SEA“ při zpřesňování či upravení rozvojových lokalit dle kapitoly A7.

Popis navrhovaných opatření pro předcházení, snížení nebo kompenzaci :

- Nevymezování zástavbových lokalit ve vymezeném záplavovém území.
- Ve zranitelných oblastech respektování § 33 vodního zákona
- Nenarušování či nepříznivě ovlivňování VKP, zejména z vodohospodářských a ekologických důvodů
- Respektování ochranného režim lesních ploch v pásu 50 m, např. ve Štipoklasích u lesního komplexu Manětínska, ale i vodních ploch
- Nutné je respektování ochrany krajinné rázu v Přírodním parku Manětínsko
- Aktualizovat vymezení prvků ÚSES, biocentra ÚSES vymezit jako NP, NL, NV příp. NS a také biokoridory.
- Nenarušování vymezená biocentra ÚSES a zachovávat průchodnost vymezených biokoridorů ÚSES, minimalizovat zásahy do trvalé zeleně a břehových porostů a neznečišťování vod těchto toků
- Při kontaktu výrobních a logistických s obytnou zónou je třeba k odizolování realizovat ochrannou zeleň, např. v Úněšově
- Stavební parcely pro RD se doporučuje rozumně limitovat, např. ve Štipoklasích.

Po splnění uvedených požadavků je možno souhlasit s navrhovaným řešením.

B. Vyhodnocení vlivů územního plánu na území Natura 2000, pokud orgán ochrany přírody závažný vliv nevyloučil

Ke vlivu na území Natura 2000, t.j. Ptačí oblasti a Evropsky významné lokality dle KÚ PK nebude docházet.

C. Vyhodnocení vlivů územního plánu na stav a vývoj území podle vybraných sledovaných jevů obsažených v územně analytických podkladech

Posouzení "SEA" se zaměřuje na požadované zapracovávající požadavky do územního plánu a jejich vlivů na jednotlivé složky životního prostředí a veřejného zdraví:

- posouzení se zaměřuje nejen na přímo řešené, ale i širší dotčené území (vč. negativního ovlivnění nejbližší obytné zástavby), které může významným způsobem změnit stav a kvalitu životního prostředí a veřejného zdraví
- posouzení účelnosti a zdůvodnění z hlediska záboru zemědělské půdy a PUFL

- hlukové zátěže na obytnou zástavbu, zamezení zvyšování hlukové zátěže a znečišťování ovzduší
- vyhodnocení vlivů na krajinný ráz, ekologickou stabilitu krajiny
- návrh případných opatření k eliminaci, minimalizaci a kompenzaci negativních vlivů na životní prostředí a veřejné zdraví
- přihlídnutí k vyjádřením z hlediska ochrany přírody a dalších, pořizovatelem obdržených vyjádření z hlediska jednotlivých složek životního prostředí a veřejného zdraví.

V prostorovém uspořádání je třeba respektovat nenarušení památkově hodnotných prvků obce a charakteristického krajinného rázu, zejména ve vazbě na místní dominantu kostela sv. Prokopa a přírodní charakter místních vrcholků, ale i okolní významné krajinné prostory (dálkové pohledy, silueta obce, měřítko aj.) a zachované plochy trvalé zeleně. Současně je nezbytné sledovat rozvojové požadavky ve vazbě na environmentálně citlivá území, zejména v kontaktu na VKP vodní toky a vodní plochy, lesní plochy, prvky ÚSES a zvláště chráněná území.

Za předpokladu realizace navrhovaných opatření je Změna č. 1 Územního plánu Úněšov přijatelná.

D. Předpokládané vlivy na výsledky analýzy silných stránek, slabých stránek, příležitostí a hrozeb v území (SWOT analýza)

D.I. Vliv na eliminaci nebo snížení hrozeb řešeného území

Za předpokladu realizace navržených opatření může dojít k eliminaci a snížení hrozeb řešeného území.

D.II. Vliv na posílení slabých stránek řešeného území

Slabou stránkou řešeného území je množství přistěhovalých obyvatel, kteří mnohdy nejsou v obci ani přihlášení.

D.III. Vliv na využití silných stránek a příležitostí řešeného území

Silnou stránkou a příležitostmi řešeného území jsou možnosti ekonomického rozvoje.

D.IV. Vliv na stav a vývoj hodnot řešeného území

Upravené záměry změny č. 1 ÚP Úněšov mohou pozitivně přispět k dlouhodobě udržitelnému environmentálnímu, ekonomickému i sociální udržitelnosti obce Úněšov a podmínky splnění uváděných podmínek.

E. Vyhodnocení přínosu územního plánu k naplnění priorit územního plánování

Popis míry a způsobu naplnění priorit územního plánování pro zajištění udržitelného rozvoje území, jež byly schváleny v Politice územního rozvoje ČR a Zásadách územního rozvoje Plzeňského kraje

Změna č.1 Územního plánu Úněšov reflektuje základní potřeby rozvoje tj. posilovat stabilitu sídelní struktury regionu, potřebné je zajišťovat obnovu vyvážených podmínek udržitelného rozvoje území a využívání rekreačního potenciálu území s ohledem na místní podmínky.

F. Vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území - shrnutí

F.I. Vyhodnocení vlivů územního plánu na vyváženost vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území, jak byla zjištěna v rozboru udržitelného rozvoje

Navrhovaná změna č.1 ÚP Úněšov navrhuje několik rozvojových ploch. Při žádoucí úpravě návrhu, který si přednostně vyžaduje citlivé řešení, může pomoci k udržitelnému rozvoji environmentálnímu, hospodářskému a demografickému obce Úněšov.

F.II. Shrnutí přínosu ÚP k vytváření podmínek pro předcházení zjištěným rizikům ovlivňujícím potřeby života současné generace obyvatel řešeného území i předpokládaným ohrožením podmínek života generací budoucích

Navržená změna č. 1 územního plánu obce Úněšov si vyžaduje splnění uváděných podmínek pro předcházení rizikům ohrožení kvality života a potřeb života současných obyvatel i budoucích generací.

G. Všeobecně srozumitelné shrnutí netechnického charakteru

Podle strategického plánu obce Úněšov 2014 - 2017 je třeba obec demograficky stabilizovat, tzn. zastavit degresivní vývoj a proto je ve veřejném zájmu podpořit rozvoj navrhovaného záměru a využít jak současné provozní vazby, tak výbornou dopravní dostupnost a navíc podpořit ekonomickou a sociální udržitelnost vylidňujícího se území „vnitřního pohraničí“ zajištěním zaměstnanosti a potřebných nových pracovních míst.

Navrhované rozvojové lokality jsou v synantropních biotopech, takže nedojde k závažnému dopadu na chráněné druhy organismů. K omezení nepříznivého dopadu na krajinný ráz je nezbytné rozšiřovaný výrobní areál odclonit krajinnou zelení.

Potřebné je dodržet navrhovaná opatření. Při konkrétním využití ploch výrobního areálu je potřebné posoudit zda není nutno vypracovat posouzení vlivu realizace projektu na životní prostředí „EIA“.

Zpracovatel vyhodnocení SEA

Datum zpracování dokumentace: 9.12. 2017

Zpracovatel oznámení:

Ing.,aut.Arch. Pavel Valtr, osoba oprávněná MŽP ČR k posuzování vlivů na životní prostředí

dle zák. č. 100/2001 Sb.,

Pracoviště: UrbioProjekt Plzeň, ateliér urbanismu, architektury a ekologie, 301 00 Plzeň,
Bělohorská 3, tel.: 377 227 068, 606 616 400

Bydliště: 312 00 Plzeň, Masarykova 29

Podpis zpracovatele oznámení:

PŘÍLOHY

Vyjádření KÚ PK, odbor životního prostředí